

MALMÖ HÖGSKOLA

Stapelbädden och sex andra mötesplatser för Malmös unga

En studie av Malmö stads satsning på
”Mötesplatser för unga” 2007 – 2010

**Utredare: Camilla Norberg Hansen
Lars Lagergren**

Rapport från Fritidsvetenskapligt program, Malmö högskola, nr 12

Innehåll

Sammanfattning av ”Mötesplatser för Malmös unga”	3
Inledning.....	5
En mötesplats, vad är det?.....	7
Principerna bakom de studerade verksamheterna.	8
Koncept och metod.....	10
Presentation av verksamheterna	12
Arena 305	12
Flamman Ungdomarnas hus	16
Garaget	19
Kulturplats Lagret	22
Kraftstationen	27
Drömmarnas Hus.....	31
Analys.....	35
Inriktningsmål	35
Malmös barn och ungdomar ska ha tillgång till en meningsfull fritid	35
Effektmål	36
Mångfald – alla kan delta	36
Inflytande och delaktighet.....	38
Samhällsengagemang	39
Kvalitet, uppföljning och utvärdering	40
Slutsatser	42
Didaktisk återkoppling till princip, koncept och metod.....	45
Diskussionens utgångspunkter	45
Hur princip och koncept motsvaras i praktikens metoder?	46
Möjligheten att följa upp och utvärdera verksamheterna.....	47
Har 2007 års satsning på mötesplatser för unga betalat sig?.....	48
En framåtblickande avrundning	50
En jämförelse med Stapelbäddsparken och Stapelbädden	51
Analys – likheter och skillnader.....	52
Stapelbädden finner sin egen väg.....	52
Del 2.....	56
Kort kommenterad redogörelse av utvärderarnas resultat och analyser 2007 – 2010	56
Sammanfattning utvärdering av Mötesplats Stapelbäddsparken.....	57
Definitioner	57
Inledning.....	57
Organisationsschema.....	58
Undersökningarna	59
Sammanfattning av de två första undersökningarna	59
Bilagor.....	63
Intervjufrågor	63
En stolt och aktiv stad	64
Kontaktlista	66

Sammanfattning av ”Mötesplatser för Malmös unga”

Av Camilla Norberg Hansen och Lars Lagergren

Bakgrunden till denna undersökning återfinns i Malmö Stads satsning på ”Mötesplatser för Unga” som startade 2007. Under våren 2010 har även Malmö stad antagit en ”Policy för mötesplatser för unga i Malmö” (gäller 2010-07-01 – 2012-12-31). Våren 2010 erhöll Fritidsvetenskapligt program, Malmö högskola uppdraget att undersöka sex av stadens *mötesplatser för unga*. Kriterierna var att de skulle vara profilerade, rimligt stora samt att de funnits en tid. Fritidsförvaltningen och Malmö Kulturstöd valde gemensamt ut följande mötesplatser: Flamman Ungdomarnas hus, Arena 305, Garaget, Lagret, Drömmarnas Hus, och Kraftstationen. Syftet med undersökningen var att beskriva och problematisera mötesplatserna ur tre perspektiv; (a.) inbördes förhållande; komplement eller konkurrenter, (b.) besökare samt (c.) framgångsfaktorer.

Resultat

Inbördes förhållande: Det finns inget i undersökningen som antyder att de olika mötesplatserna för unga konkurrerar med varandra på något sätt. I vad mån mötesplatserna kan ses som komplementära eller som separata öar utan kontakt med varandra. Det finns inget i undersökningen som pekar på att ungdomarna skulle välja mellan mötesplatserna eller vandra från den ena till den andra. Förr verkar det som om varje mötesplats har sina besökare (vilka naturligtvis byts ut över tid).

Besökarna: De olika mötesplatserna uppvisar en variation i fråga om besökare. Flamman besökar är från närområdet, medan Kraftstationens kan, tack vare det fria skolvalet, komma från hela regionen. De övriga ligger mellan dessa ytterligheter. Konsekvent arbete med att få in fler tjejer i verksamheterna har visat sig framgångsrika. Två framgångsrika taktiker tycks föreligga, å ena sidan, vara att minska på ”grabbigheten” för att nå bättre blandning och å andra sidan att ge tjejerna möjlighet att vara aktiva helt separat från den ordinarie verksamheten. Ur ett klassperspektiv framstår Arena 305s taktik för att få in fler musikstilar som framgångsrik. I de berättelser de ansvariga ger oss om sina respektive mötesplatser framstår inte den svenske medeklasspojken som den givne besökaren.

Framgångsfaktorer: Arena 305, tidigare Kajplats 305, har funnits länge och det är olika musikstilar och olika kulturer som möts under samma tak. Inte som på andra mötesplatser i Malmö där man delar upp musikstilar på olika ställen. De har fina lokaler och modern teknik. Arena 305 har varit helt befriade från skadegörelse. Det viktigaste, menar personalen, är att initiativen kommer från ungdomarna, att det är på deras villkor och det är deras arrangemang.

Flamman upplevs som ett andra hem och verksamhetsledaren menar att förtroendet mellan ungdomar och personal är unikt. En av de första förväntningarna var att Flamman skulle vara ungdomarnas ”mark”. Det skulle inte få vara någon föräldranärvaro eller några föräldramöten. En annan förväntan var att Flamman skulle försöka lyfta ungdomarnas frågor. Det finns inga skriftliga regler som: ”här ska vi prata svenska” som verksamhetsledaren menar finns i andra fritidsverksamheter. Ungdomarna använder sitt eget språk och tillåts göra detta.

Garaget har blivit lite av en mötesplats för unga tjejer. Tjejernas intressen är främst datorer, böcker och den kreativa verkstaden. Ett bibliotek är inte så hotfullt som en ungdomsgård, och det finns möjlighet för föräldrarna att se verksamheten. Många vuxna som besöker Garaget kommer hit eftersom deras barn besöker verksamheten.

Lagret vill uppmuntra skapande och har utformat metoder så att det blir deltagardrivet. Att få de anställda ungdomarna att arbeta som individer, att arbeta som grupp, att ta ansvar, att genomföra, och att reflektera. Ungdomarna får arbeta fram egna projekt, och personalen arbetar metodiskt med att ställa frågor till ungdomarna för att höja svårighetsgraden på respektive projekt. Ungdomarna lär sig att bygga upp ett resonemang kring projektet vilket leder till att de känner sig säkra i vad de vill säga och vad de vill framföra.

Kraftstationen är ett ungdomsdiakonalt socialt projekt. Den typiske besökaren är den som är sökande. Ungdomarna förväntar sig att de ska kunna komma hit, umgås, träffa vuxna, träffa varandra, och bara vara. Många ungdomar funderar över sin sexualitet. Därför har personalen arbetat mycket med det "queera" temat. Bekräftat den unga människan utifrån den person som den är, inte utifrån den person som den tror att den måste vara eller inte får vara.

Det som lockar ungdomarna till Drömmarnas hus är de många konstformerna och att man inte hela tiden upprepar saker. De unga förväntar sig att man kan delta i en stor produktion. Under 2010 har det varit ett större operaprojekt där teater-, dans- och cirkusungdomar har medverkat i en Wagneropera i Pildammsparken (Operaverkstaden och Sommarscen, ett samarbete med Malmöoperan).

Inledning

Av Camilla Norberg Hansen och Lars Lagergren

Denna rapport är frukten av en undersökning beställd av Fritidsförvaltningen, Malmö Stad våren 2010. Ansvarig för undersökningen är fil.dr. Lars Lagergren med universitetsadjunkt Camilla Norberg Hansen, båda vid Fritidsvetenskapligt program Malmö Högskola, som utförare.

Syftet med undersökningen

Ursprunget till denna undersökning är Malmö stads satsning på ”Mötesplatser för Unga”. Under våren 2010 har även Malmö stad antagit en ”Policy för mötesplatser för unga i Malmö” (gäller 2010-07-01 – 2012-12-31).

Sedan 2007 har Malmö stad årligen satsat 10 Mkr extra på ”Mötesplatser för Unga”, och viljeinriktningen för denna satsning återfinns i Malmö stads budget för 2007 (s19-20), *En stolt och aktiv stad*. Det är kommunstyrelsen som fattar beslut om hur de 10 Mkr skall fördelas, och Fritidsförvaltningen har årligen blivit tilldelade 1,7 Mkr.

Våren 2010 erhöll Fritidsvetenskapligt program, Malmö högskola uppdraget att undersöka sex av stadens *mötesplatser för unga*. Kriterierna var att de skulle vara profilerade, rimligt stora samt att de funnits en tid. Fritidsförvaltningen och Malmö Kulturstöd valde gemensamt ut följande mötesplatser: Flamman Ungdomarnas hus, Arena 305, Garaget, Lagret, Drömmarnas Hus, och Kraftstationen. Syftet med undersökningen var att undersöka hur Stapelbäddsparken förhåller sig till ett antal andra mötesplatser för unga i Malmö. Av de jämförande mötesplatserna ska de flesta få ekonomiskt stöd av Malmö Stad. Utvärderaren ska samla underlag för och genomföra en diskussion om vilken publik anläggningen kan rikta sig till på ett konkurrensutsatt fält. Undersökningen vill lyfta fram andra framgångsrika verksamheter som kan vara intressanta att jämföra den påbörjade verksamheten i Stapelbädden och tydliggöra framgångsfaktorer för olika verksamheter. Allt insamlat material analyseras i förhållande till den befintliga verksamheten i hela Stapelbäddsparken och den påbörjade verksamheten i Stapelbädden.

Ansvarig för undersökningen har valt att beskriva och problematisera mötesplatserna ur tre perspektiv; (a.) inbördes förhållande; komplement eller konkurrenter, (b.) besökare samt (c.) framgångsfaktorer, samt granska dem i förhållande till både Malmö Stads ”Policy för mötesplatser för unga i Malmö” och formuleringarna i Malmö Stads budget för 2007 under rubriken ”En stolt och aktiv stad”. Därefter ställs den samlade bilden av de sex mötesplatserna mot verksamheten i hela Stapelbäddsparken och verksamheten i Stapelbädden dels så som den framstod i undersökning presenterad i *Utvärdering av projekt ”Mötesplats Stapelbäddsparken” Steg 2 Vision och målsättning* (2009)¹ och dels som den framställs i en intervju med processledare Caroline Lundholm.

¹ Norberg Hansen C, Lagergren L & Andersson T (2009) *Utvärdering av projekt ”Mötesplats Stapelbäddsparken” Steg 2 Vision och målsättning*; Rapport från Fritidsvetenskapligt program Malmö högskola, nr 8, Malmö högskola.

Metod

Till undersökningen valdes sex organisationer ut. Kriterierna var att de skulle vara profilerade, rimligt stora samt att de funnits en tid. Fritidsförvaltningen och Malmö Kulturstöd valde gemensamt ut följande organisationer: Flamman Ungdomarnas hus, Arena 305, Garaget, Lagret, Drömmarnas Hus, och Kraftstationen.

Intervjuer har skett med verksamhetsledare för respektive verksamhet under april månad 2010. Intervjuerna har ägt rum i respektive verksamhet. Förutom anteckningar har intervjuerna bandats och transkriberats. Därefter har texterna skickats till informanterna för korrigerig. Frågeställningarna återfinns som en bilaga sist i rapporten.

Till detta har en intervju med Stapelbäddens processledare Caroline Lundholm genomförts.

En mötesplats, vad är det?

Av Lars Lagergren

Enligt Ungdomsstyrelsens skrift *Mötesplatser för unga – aktörerna, vägvalen, politiken* (2008) finns det många olika benämningar av mötesplatser för unga, t.ex. ”öppen ungdomsverksamhet”, ”öppen fritidsverksamhet” och ”öppen verksamhet”. Andra benämningar är ”strukturerad verksamhet” respektive ”gruppverksamhet” liksom de traditionella ”ungdomsgård”, ”fritidsgård” samt de mer sentida benämningarna ”ungdomens hus”, ”träffpunkt” och ”kulturhus”. Författarna menar att det är svårt att låsa fast en enhetlig definition över landet och väljer därför att se mötesplatser som en samlingsrubrik för arenor som erbjuder både öppen verksamhet och gruppverksamhet för ungdomar (s. 11). Det går således att ställa sig frågan om termen ”mötesplats” egentligen fyller någon annan än en kosmetisk funktion i syfte att fräscha upp det redan förvirrade språkbruket kring satsningar på- och arbete för och med ungdomar?

Med ett didaktiskt förhållningssätt skulle funktionen bli tydligare, d.v.s. om fokus lades på varför den tilltänkta målgruppen ska mötas på platsen och i vilket syfte de ska mötas just där. Varje unik ”mötesplats” skulle därmed kunna definieras under paraplyet ”mötesplatser”. Sannolikt var tanken denna, men den förefaller ha försvunnit i de sedvanliga distinktionsövningarna (alltså inte, enligt min uppfattning, definitionsövningar) som tycks följa varje ansats till genomtänkt arbete med- och för ungdomar. En distinktionsövning handlar mer om att försöka placera fenomenet i fråga inom det aktuella delfältet i förhållande till andra relaterade fenomen, inte att försöka förklara dess funktion. Ett exempel på en sådan distinktionsövning hämtas från ovan refererade skrift:

Ungdoms- eller fritidsgårdar har verksamheter som i första hand riktar sig till unga i åldrarna 13–16 år. Ungdomens hus, allaktivitetshus, kulturhus och liknande är vanligen riktade till den något äldre gruppen, det vill säga 15–20-åringarna. I praktiken finns dock exempel på att åldrarna både underskrids och överskrids. Ofta talar man om antingen öppen verksamhet eller gruppverksamhet. Till den öppna verksamheten kommer deltagarna när de vill och de väljer i stor utsträckning de aktiviteter de själva önskar. En gruppverksamhet kan däremot vara mer eller mindre strukturerad eller ”sluten”. Ofta är den förenad med någon form av medlemskap, att deltagarna kommer till verksamheten vissa tider och att de följer någon form av planering. I många sammanhang används benämningen öppen ungdoms- eller fritidsverksamhet synonymt med fritidsgårdsverksamhet. Det är dock viktigt att påpeka att fritidsgårdar, såväl som andra mötesplatser för ungdomar, kan ha både öppen verksamhet och mer eller mindre strukturerad gruppverksamhet. Om en verksamhet är öppen eller sluten (gruppverksamhet) beror på pedagogiken och metodiken, alltså en fråga om hur man bedriver verksamheten. (s. 11)

Vad vi får ut av denna distinktionsövning är att en mötesplats kan se ut lite hur som helst, innehålla lite av varje och det är heller inte helt klart vem den riktar sig mot. Avslutningen av distinktionsövningen visar på problematikens kärna, nämligen tanken om att det viktiga är *hur man bedriver verksamheten*. Rimligen borde det viktiga vara varför ”man” bedriver verksamheten, och vad den utifrån svaret på frågan ”varför?” vill åstadkomma, dess syfte, och först därefter kan vi med intresse fokusera på hur man ska gå tillväga för att uppnå syftet med verksamheten.

Hur ska då arbetet för och med unga, liksom för forskningen på fältet, kunna utvecklas i en riktning mot att göra termer som ”mötesplatser” funktionella? Här föreslår jag alltså en

didaktiserande ansats i den meningen att skapa en dialog runt det uppdrag som lett fram till skapandet av sagda ”mötesplatser” och dess innehåll. Hur hänger uppdraget samman från en övergripande samhällsrelaterad nivå av *didaktiska principer* ofta formulerade i policy's och visioner, ner genom *koncept*, om det rör sig om t.ex. projekt-, handlings-, kommunikativa, problemlösande bildningsinsatser, mot nivån för *metoder*, alltså de direkta övningarna eller mötena med ungdomarna.² Ett holistiskt tänkande som inte bara innefattar, utan definierar, sammanlänkar och förmedlar princip-, koncept- och metodnivåerna till en verksamhets alla intressenter.

Detta sätt att tänka kan sägas utgöra en slags motsats till idén om att det finns mötesplatser, eller för den delen, främjande och/eller förebyggande verksamheter, då det inte dömer eller sorterar föremålen för insatserna utan fokuserar på varför insatserna ska genomföras, vad som ska göras och hur det ska gå till. Kedjan kan exemplifieras med t.ex. uppdraget att implementera ett demokratiskt handlande hos de unga (princip = varför). En kommunikativ bildningsinsats anses passande i detta fall (koncept = vad), något som realiserar genom skapandet av ett öppet forum på mötesplatsens hemsida (metod = hur).

I relation till idén om ”mötesplatser” medför detta didaktiska förhållningssätt att mötesplatsernas funktioner definieras i enlighet med samhällsrelaterade principer, osv. I sin lägsta form – som för den oinvidige kan misstas för ”förebyggande verksamhet” – handlar arbetet med unga om att hålla dem borta från något annat (handling, plats eller tänkande). Konceptet blir ”kontroll” som realiserar genom ”metoden” avskiljning och övervakning.

Som framgår av resonemanget anser jag att det problematiskt att formulera arbete för och med unga i termer av platser och möten. Rimligen borde idén bakom/anledningen till att möten ska ske just på de platser som anges (den didaktiska principen bakom åtgärden) inta en central position i sammanhanget – formen får innehåll. Först då kan vi avgöra om mötesplatsen är ett koncept eller en metod samt vilka följder det får för åtgärden, både dess genomförande och utvärderingen av den. I denna rapport ämnar vi inta detta didaktiskt grundade perspektiv i vår analys av de olika mötesplatserna. Av den anledningen kommer nedanstående didaktiskt grundade tolkning av de undersökta verksamheterna att bli fyll av upprepningar. Dessa fyller ett tvådelat syfte, nämligen att dels behålla fokus i resonemanget genom att poängtera vikten av att se den didaktiska kedjan ”varför-vad-hur” hela vägen och dels peka på svårigheterna med att i praktiken kunna förstå, utveckla, styra, utvärdera och kvalitetssäkra verksamheter för unga om det inte finns en tydlig didaktisk kedja. Det senare syftet kommer att utvecklas i slutdiskussion, där jag försöker besvara frågan om Malmö Stad har fått valuta för den 10 miljonerssatsning som startade år 2007 under rubriken ”En stolt och aktiv stad”.

Principerna bakom de studerade verksamheterna.

I det sammanhang som studeras här föreligger flera olika principer. Alla verksamheterna har inte samma huvudman och de startades i enlighet med andra principer än de nu rådande. Upplagt för en viss förvirring således. Jag väljer här att ställa förhållandet till den rådande policyn för öppen fritidsverksamhet inom Malmö Stad i främsta rummet och förhållandet till de principer som rådde vi etableringen – om sådana har gått att finna – därefter.

² Om de olika didaktiska nivåerna, se: Jank, W & Meyer, H (2002) *Didaktische modelle*; Cornelsen Verlag Scriptor GmbH & Co, Berlin, samt Schenker, Katarina (2010) *Flervetenskaplig idrottsdidaktik – nya utmaningar*; Paper presenterat vid NERA-konferensen Active Citizenship, Malmö, 11-13 mars. 2010, s. 3ff.

Malmö Stad formulerar principerna för verksamheterna i *Policy för mötesplatser för unga i Malmö*.³ Svaret på frågan ”varför bedriver vi dessa verksamheter?”, formulerat som ”det yttersta syftet med policyn” är:

... att förstärka ungas möjligheter till en meningsfull fritid och uppvärdera fritidsverksamheten

Malmö Stad har här valt att fokusera helt på vad som sker här och nu. Det talas t.ex. inte om integration, demokratisk fostran av framtida samhällsmedborgare eller liknande framåtriktade målsättningar vilka är vanliga i dessa sammanhang. Inte heller vägs ambitionerna om att ”unga ska ha verklig tillgång till inflytande” från de av Riksdagen fastlagda nationella strategierna in på denna didaktiska nivå.⁴ Svaret på frågan varför Malmö Stad bedriver verksamhet i form av mötesplatser innehåller inga samhälleliga-, fostrande- eller demokratiskt inriktade kriterier. Den bedrivs för att ”förstärka ungas möjligheter till en meningsfull fritid och uppvärdera fritidsverksamheten”. Vad som bör eller ska läsas in i nyckelordet ”meningsfull” får avhandlas under nästa nivå, där frågan ”vad?” behandlas. Först ska jag granska varför Malmö Stad satsade 10 miljoner om året på mötesplatser för ung år 2007. Svaret finns i *Budgetskrivelse 2007*.⁵

Rubriken för det avsnitt i 2007 års budget som behandlar mötesplatser talar om en ”En stolt och aktiv stad”. Rubrikens tonfall genomsyrar hela avsnittet, även så konceptet bakom verksamheten:

I Malmö finns hela världens kulturer. Det är en rikedom vi stolt ska visa upp och utveckla. Vi vill skapa en stad med en egen profil, byggd på kreativa kulturmöten. I samverkan med olika intressenter i stadsdelarna ska vi kartlägga och i görligaste mån uppfylla Malmöbornas önskemål om upplevelser och eget skapande. En stad med ett bra fritidsutbud är en frisk stad. (s.19)

Längre ner i texten talas det om ”möjligheter till meningsfull fritid” för barn och unga, vilket antyder att ordet ”meningsfull” bör adderas till ovanstående citat. Närmare än så kommer vi inte i sökandet efter svaret på den didaktiska frågan varför Malmö Stad satsar på en verksamhet ”mötesplatser för unga”? En anledning till lyfts fram, men den är en annan karaktär:

Malmö har en ung befolkning. Det finns behov av att skapa ytterligare mötesplatser, arrangemang och satsningar som riktar sig speciellt till barn, ungdomar och högskolornas studenter. Vi gör därför en särskild barn- och ungdomssatsning om två miljoner kronor. (s. 19)

Det är således den stora mängden, eller snarare andelen, barn och unga som utlöst de satsningar som bland annat rymmer flertalet av de miljöer som vi studerat i denna undersökning. Dessa stadens unga ska ha tillgång till en meningsfull fritid, med möjligheter till upplevelser och eget skapande. Efter denna tolkning av principen bakom 2007 års satsning

³ (2010) *Policy för mötesplatser för unga: Gäller 2010-07-01 - 2012-12-31*; Malmö Stad, Stadskontoret

⁴ Regeringens proposition 2004/05:2 *Makt att bestämma – rätt till välfärd*;

<http://www.sweden.gov.se/content/1/c6/02/98/06/3942ed96.pdf> ; Se även: Regeringens skrivelse 2009/10:53 *En strategi för ungdomspolitik*; <http://www.sweden.gov.se/content/1/c6/13/45/52/166e3cda.pdf>

⁵ (2007) *Budgetskrivelse 2007*; Kommunfullmäktiges handlingar bihangsnummer 801/2007, Malmö Stad, s. 19-20.

på mötesplatser för unga går jag vidare i kedjan för att granska konceptet mötesplatser för unga.

Koncept och metod

När principen talar om varför, så talar konceptet om ”vad”. Det centrala svaret på frågan vad är i vårt sammanhang själva ”mötesplatsen”. Staden skapar möjligheter för flera mötesplatser för unga för att kunna ge ungdomar en meningsfull fritid, med möjligheter att få sina egna önskemål om upplevelser och eget skapande uppfyllda. Vad är då en ”mötesplats för unga” enligt Malmö Stad? I skriften *Policy för mötesplatser för unga* ges en definition av vad som menas med en ”mötesplats för unga”. Denna ser ut som följer:

En målinriktad, icke-kommersiell, och bemannad verksamhet öppen för alla mer än en gång per vecka. Den har de ungas behov och önskemål i fokus och riktar sig till ungdomar, inom åldersspannet 12 – 25 år, på deras fritid och är helt eller delvis finansierade av kommunen.

Denna definition gäller främst mötesplatsens form. Det enda som ger oss en vink om innehåll är att verksamheten ska ha ”de ungas behov och önskemål i fokus”. Konceptet utvecklas genom att ett antal mål sätts upp för verksamheterna. Dessa mål är i sin tur avhängiga det som beskrivs som verksamhetens inriktning, vari det konstateras:

I Malmö kommun ska den öppna fritidsverksamheten ta sin utgångspunkt i ett främjande perspektiv. Det vill säga bestå av mötesplatser som är till för alla unga och där alla unga är välkomna. På dessa mötesplatser bygger den pedagogiska verksamheten på det positiva hos de unga. Detta förhållningssätt innebär samtidigt att verksamhetens effekter för vissa ungdomar också blir förebyggande.⁶

Inriktningen, som den formuleras, utgör en del av konceptet och inte principen. Det finns således nivåer av koncept, där inriktning följs av mål. Dessa mål är till för att ”det ska vara möjligt att följa upp och utvärdera verksamheten utifrån policyn”, något vi återkommer till i slutdiskussionen.⁷ Två typer av mål formuleras:

- Inriktningsmål som anger på vilket sätt kommunen har valt att arbeta med respektive område, vilka vägval som gjorts.
- Effektmål som anger vilka resultat insatserna förväntas leda till för Malmöborna.⁸

Inriktningsmålen talar om att Malmös barn och ungdomar ska ha tillgång till meningsfull fritid och att möjligheterna till en meningsfull fritid för barn och unga ska förbättras genom att samarbetet med föräldrar, skola, förenings- och kulturliv, socialtjänst och stadens fritidsverksamhet stärks, samt att fler mötesplatser ska utvecklas. Dessa mål är således liktydiga med vad Malmö Stads säger sig vilja göra (se ovan) med en komplettering rörande tänkbara samarbetspartners. Det anges inga svar på varför dessa mål är eftersträfvansvärda, men vi får anta att de är kopplade till den princip för verksamheten vi beskrivit som ”att kunna ge ungdomar en meningsfull fritid, med möjligheter att få sina egna önskemål om

⁶ *Policy för mötesplatser för unga, a.a.* Här garderar sig kommunen (Staden) av någon anledning, genom att klämma in ”förebyggande” för ”vissa”. En öppen fritidsverksamhet helt utan sortering av ungdomarna är det inte fråga om. Det meningsfulla i denna gardering återstår att diskutera i ett annat sammanhang, men se gärna resonemanget under rubriken ”En mötesplats, vad är det?” ovan.

⁷ A.a.

⁸ A.a.

upplevelser och eget skapande uppfyllda”. (Ursäkta upprepningarna, men det är viktigt att vi håller fokus och detta fokus är i detta fall förhållandet princip och koncept.)

Den andra typen av mål är *effektmålen*. Dessa uttrycker vilket mervärde verksamheten ska tillföra Malmös ungdomar och finns insorterade under tre olika områden, vilka är (a.) mångfald – alla ska kunna delta, (b.) inflytande och delaktighet samt (c.) samhällsengagemang. I *Policy för mötesplatser för unga* framhålls att ”det praktiskt pedagogiska arbetet på mötesplatserna går dessa in i varandra och i vissa fall förutsätter de varandra”.

Som läsaren ser har nu principen ”att kunna ge ungdomar en meningsfull fritid, med möjligheter att få sina egna önskemål om upplevelser och eget skapande uppfyllda” delvis fått ett innehåll som inte är direkt kopplat till tiden- och platsen för aktiviteten. Mötesplatsen och det som sker där ska ge ”samhällsengagemang”. För att detta ska vara aktuellt förutsätts att ungdomen initialt ser det som meningsfullt och har önskemål om att få uppleva och skapa något direkt kopplat till ”samhällsengagemang”. Antingen fattas det något i principen för verksamheten eller så svarar konceptet mot någon annan princip, alternativt är av ren ad hoc-karaktär, och därmed inte förenligt med den bärande idén bakom konceptet ”mötesplatser för unga” såsom det formulerats av Malmö Stad. Alltså fattas någon princip, idé eller viljeinriktning, som konceptet har att motsvara. Det fattas något som har att göra med varför Malmö Stads över huvud taget ska bedriva öppen fritidsverksamhet och därmed mötesplatser för unga. Eller också bör effektmålet ”samhällsengagemang” helt enkelt strykas. I vår undersökning kanske vi får svaret på vilket.

Nu är vi redo att granska de verksamheter som har att kunna ge ungdomar en meningsfull fritid, med möjligheter att få sina egna önskemål om upplevelser och eget skapande uppfyllda och som antas uppfylla målsättningar om mångfald, inflytande och delaktighet samt samhällsengagemang. Det vi undersöker är den tredje nivå, metod, som talar om hur koncept och princip ska uppfyllas i praktiken. Detta under förutsättning att de som driver verksamheterna kopplar de metoder som används till dessa koncept och principer. Eller är det så att verksamheterna utgår från helt eller delvis andra. Låt oss se.

Presentation av verksamheterna

Av Camilla Norberg Hansen

Arena 305

Informanter Marcel Strub, fritidsassistent, och Katjana Goudet, fritidsassistent.

Arena 305 är en förlängning av Kajplats 305, som öppnade 1994 i Västra hamnen. Under sommaren 2005 lämnades Västra hamnen för en ny lokal på Lönngatan, i stadsdelen Södra Innerstaden. Arena 305 är granne med Garaget, och trots lokaliseringen tillhör man organisatoriskt stadsdelsförvaltningen Centrum.

I och med flytten till Lönngatan tappade man många av de ungdomar som tidigare besökt Kajplats 305. Personalen hade högtflygande planer men upplevde att det var segt i starten och att första året var rätt dött.

”Politikerna ville att alla skulle samlas på ett ställe och ha det jättebra. Alla som är intresserade av allt möjligt och alla ungdomar mellan 15-20 år.”

Personalen berättar att de fick med sig de ungdomar från Kajplats 305, som vågade sig till Lönngatan.

”Sofielund är farligt, så lät det. Vi ville ha med dem som fanns på Kajplats men vi ville också skapa ett kulturhus. Det fick växa fram. Vi har ändrat lokalerna efterhand.”

Varför

Arena 305 är för ungdomar som har som syfte att vara kreativa inom musik och dans, men även för upplevelsen, en konsert, eller ett arrangemang.

”Den typiske besökaren är en kille på 17 år som spelar gitarr, vit medelklass. Sen är han lite färgad på sidorna, tvåkönad ibland.”

Arena 305 är baserat på ungdomarnas förväntningar. De flesta tycker att det är fint i lokalerna, en del tycker tom att det är för fint. Ett gammalt punkgäng tyckte att det borde vara mer skitigt. Att skit är lite mer inspirerande. Arena 305 har varit helt befriade från skadegörelse.

”Ungdomarna har en vi-känsla när de är här, med i huset, med i arrangemanget.”

Behovet hos besökarna har drivit fram de förändringar som gjorts på Arena 305. Deltagarna har själva har kommit med idéerna.

”Det kan vara ett önskemål. Ibland reagerar vi direkt med s.k. blixtdemokrati. Ibland måste vi putta på lite mer.”

Målgruppen är ungdomar i åldern 15-20 år Även äldre än 20 år är välkomna, och yngre i målsmans sällskap. Ska man däremot utnyttja Arenas resurser ska man ha ett Arenakort, eller om man vill producera ett arrangemang ska man vara i åldern 15-20 år. Om det är en förening, eller en fritidsgård som vill arrangera någonting för ungdomar i ålder 15-20 år så görs ett samarrangemang mellan Arena 305 och den andra organisationen.

Besökarna kommer från hela Malmö, alla stadsdelarna. Det kommer även besökare från resten av Skåne, bland annat Simrishamn och Trelleborg.

Vad

Mötesplatsen ger besökarna möjlighet att stå på en scen och framföra sina alster. Här får man göra vad man vill, och personalen lyssnar, man får vara den man är. Olika musikstilar och olika kulturer möts under samma tak. Inte som andra fritidsplatser i Malmö där man delar upp musikstilar på olika ställen som exempelvis Tangopalatset, Debaser och Malmöoperan. Personalen vill ha en mötesplats där alla kan fungera under samma tak, oavsett vilken plats man kommer ifrån. De anser att det är förödande att dela upp folk.

”Mötet mellan olika musikutövare. Man ser vad olika musikutövare gör. Vissa möten blir väldigt bra.”

Många skolklasser gör projekt på Arena 305. Det är mycket gymnasieprojekt, frisörer, dansare, modevisningar, miljögrupper, och insamlingar till cancerfonden. Ungdomarna känner till att det här är en plats där man kan genomföra sina arrangemang.

”Ung i sommar” har funnits på Arena 305 som ett regelbundet sommararbete. De har inte haft som uppgift att städa, utan att göra projekt. Det har lett till mycket inflytande och påverkan. Att saker har tagit fart.

”Flexibla rummet blev ren danslokal. Vissa ungdomar har gjort utvecklingsprojekt men inte alla.”

Lite generaliserat, menar personalen, kan man säga att killar och tjejer betar sig lite olika när de kommer till Arena 305. Killarna betar sig som om de skulle spela bandy. De går rakt in i caféet, tar för sig, ”kan vi repa här, vi har ett band, kan vi börja i dag?”. Tjejer uppehåller sig mer i foajén och följer med ett gäng kompisar som de kan sitta med. Det är en stor grupp tjejer som besöker Arena 305 som bara sitter i periferin. Personalen vet att de måste bygga en relation innan tjejerna börjar engagera sig i något.

Personalen har metoder för att ”jämna ut” mellan killar och tjejer. De samarbetar med Popkollo och håller lördagsöppet för tjejer. Det arrangeras miniprojekt kring att spela och sjunga i band, för att slussa in tjejer i den ordinarie verksamheten. Under våren har det funnits tre tillfällen med kvinnliga artister och kvinnliga tekniker. Kvinnor som visar runt och som håller trumclinics. Det är kvinnor som genomför men det är riktat mot alla. Det är ett sätt att försöka få fram kvinnliga förebilder. Personalen menar att de måste arbeta mer med att presentera kvinnliga förebilder. Det kommer inte av sig själv.

Hur

Det är lätt för en verksamhet att få en stämpel. När man startade Arena 305 försökte man arbeta ur ett arrangemangsperspektiv. Det skulle bli ett multikulturellt hus där det gemensamma skulle vara musikintresset, inte musikstilen. Man arbetade mycket med hiphop för att det inte skulle bli ett rock'n'rollhus. Lösningen vara att begränsa antalet arrangemang på scenen.

"Hade man släppt det fritt hade det antagligen blivit en väldigt rockaktig scen helt enkelt. De ringer, de är på, de vill synas. Den traditionen är inte lika stark inom hiphopen och dansen."

Det är viktigt att det finns plats för alla, och det är viktigt med en bredd. Det ska vara ett visst antal dansarrangemang, och ett visst antal andra musikstilar. Folkdans är lika viktig som breakdance. Jazz är lika viktigt som metal. Personalen arbetade hårt med fördelningen i början men behöver inte längre styra upp det lika mycket. Det fanns ingen dansverksamhet eller hiphop/rapverksamhet när man startade. Det är väldigt stort i dag.

Det viktigaste, menar personalen, är att initiativen kommer från ungdomarna, att det är på deras villkor. Det är deras arrangemang. Personalen ska mer fungera som stöttepelare. Det är en fin gränsdragning mellan att berätta vad ungdomarna ska göra, och att få dem att komma på det själva. Ibland har personalen handledning för att bli påmind om hur man kan arbeta mer coachande. Ofta blir det mer spontana och informella diskussioner mellan personalen när tillfälle bjuds, då man tipsar varandra om pedagogiska strategier.

Personalen har olika kompetenser och de arbetar med jämställdhetsplaner. De försöker titta på genusperspektivet vad gäller t ex replokaler, men det är mest killar som håller på med instrument, och tjejer som håller på med dans. De går även in och arbetar aktivt i dialogen med ungdomarna. Försöker vara könsneutrala och ibland pröva "tvärt om" diskussioner.

"I samtalet kan jag säga: hur tänkte du då? Är det inte kul att ha tjejer med? Vi kan ifrågasätta det de säger så att de tänker efter själva."

Personalen upplever att tjejer och killar egentligen vill göra samma saker, och Arena 305 försöker tillhandahålla det. När man startade för fem år sedan hade man riktade arrangemang. Efterhand så slutade man med det eftersom personalen inte vill producera färdiga arrangemang för ungdomarna. Framöver kommer man ändå att ha en del riktade arrangemang, eftersom personalen inte bara vill sitta och vänta på att något ska hända.

På Arena 305 finns fina lokaler och modern teknik, vilket är värdefullt. Det finns stora möjligheter då man har stor frihet, och en tillräckligt stor budget. Verksamheten behöver inte ansöka varje gång de ska göra ett arrangemang. Andra organisationer kan ha svårt att hitta finansiering.

"Det är ett coolt ställe. Det är bra lokaler och bra teknik för att ungdomarna ska kunna utveckla sin musik, men det får inte bli en skyddad verkstad. Vi vill ge något annat. Vi jobbar med relationer och tillit."

Arena 305 har ingen marknadsföringsansvarig som t.ex. Debaser eller andra musikställen. Verksamheten 305 behöver inte få in pengar på det sättet. De har sina hemsidor, sin grupp på Facebook, Myspace, affischer och flyers. Ungdomarna ska marknadsföra sig själva. Arena 305 hjälper till med själva tryckningen av materialet. Den största marknadsföringskanalen har ungdomarna bland vänner, med mun till mun metoden.

De försöker även arbeta utanför huset. Arena 305 har samverkan med andra kommuner och andra fritidsgårdar och bygger nätverk med annan personal. De har åkt på turné, arrangerat tjejmässa, och varit med på Malmöfestivalen.

”Kan vår verksamhet fungera på en annan plats? Det är också en slags marknadsföring.”

På Arena 305 sätter personalen sina egna mål och uppfyller dem. Det tycker personalen är det ”lite tråkiga” med att arbeta med fritiden som fält. De tycker att formuleringarna från stadsdelen är flummiga.

”Två olika mål, en för våra politiker och en för oss själva. De vill bara ha statistik men innehållet efterfrågas inte. Inga politikerbesök. Kanske något, men aldrig spontant.”

Flamman Ungdomarnas hus

Informant Juan Paez, fritidsledare, som har varit med och startat Flamman.

Den ideella föreningen Flamman bildades 1997 och har sin verksamhet i Kroksbäck, i stadsdelen Hyllie. De bedriver öppen fritidsverksamhet för ungdomar i åldern 9-20 år, och de flesta ungdomarna som besöker fritidsgården kommer från Kroksbäck.

Initialt fanns Flamman i en liten källarlokal i närområdet. När skolan var stängd tog Flamman hand om ungdomarna men det var ingen självklarhet att verksamheten skulle vara en samarbetspartner till skolan. De var mer konkurrenter på något sätt. Verksamhetsledaren menar att det var svårt att övertyga ledningen på skolan. Det har tagit ca tio år att utveckla relationen med skolan och numera har verksamheten flyttat in i skolans lokaler.

Styrelsen har drivit utvecklingen och för Flamman har det varit en lång och svår process. Allt började med de medel som fanns i projektet ”Storstadssatsning”⁹. Verksamhetsledaren menar att det fanns många oseriösa aktörer som trodde att det fanns pengar att tjäna. Det bildades många föreningar och alla ville arbeta med ungdomar.

”Det var en kamp. Det var ingen som gjorde det för barnens skull. Vem skulle få uppdraget?”

Flamman fick ta del av Storstadssatsningen och kunde utveckla verksamheten vidare. Stadsdelen stöttade med en föreningsassistent och de känner att de har fått mycket hjälp på föreningssidan.

Varför

En av de första förväntningarna var att Flamman skulle vara ungdomarnas ”mark”. Det skulle inte få vara någon föräldranärvaro eller några föräldramöten. En annan förväntan var att Flamman skulle försöka lyfta ungdomarnas frågor. Verksamhetsledaren menar att Flamman är en viktig del för ungdomarna och för området.

”Det är inte många som vet vad vi gör egentligen. Folk tror att de kommer hit och spelar biljard eller ser en film men vi gör mycket, mycket mera”.

Verksamhetsledaren berättar att Flamman upplevs som ett andra hem, och att förtroendet mellan ungdomar och personal är unikt. Man har ingen personal i cafeterian. Den som inte har pengar skriver sitt namn och summan på en lapp och lägger i kassan. Det finns inga skriftliga regler som: ”här ska vi prata svenska” som verksamhetsledaren menar finns i andra fritidsverksamheter. Ungdomarna använder sitt eget språk och tillåts göra detta. De har en egen uttrycksform – språkbruket kan uppfattas som grovt av utomstående, men enligt verksamhetsledaren betyder det ingenting egentligen eftersom det är ett uttryckssätt vänner emellan.

⁹ Storstadssatsningen var ett projekt som syftade till att bryta segregationen genom att finna nya metoder för den ickeföreningsaktive att gå med i en förening. <http://www.miso.se/projekts.php?Menu=projekt#stor>

”Ungdomarna känner sig trygga här. Det aldrig är något bråk, och vi behöver inte göra något drastiskt som att tillkalla polis. Flamman är uppskattad och ungdomarna upplever att de har allt här.”

Flamman ”hanterar” inte förhållandet mellan tjejer och killar eftersom det är en öppen verksamhet. Verksamhetsledaren menar att det finns en etnisk kulturkrock. Tjejerna blandar sig inte så mycket med de andra ungdomarna, de håller mest på med dans. Flamman har inga kvinnliga fritidsledare och därför får inte tjejerna komma till själva fritidsgården. På dansen är det kvinnliga danslärare och till dansen får tjejerna komma.

Vad

Det finns olika intressegrupperingar på fritidsgården. Dels de som kommer för att umgås med sina kompisar efter skolan, dels de som vill aktivera sig lite mer.

Flamman erbjuder bordtennis, biljard, poker, film, och TV-spel. Det finns även datorer som lånas ut kostnadsfritt och det som lockar mest är relaterat till nya medier och internet. För de ungdomar som vill aktivera sig lite mer finns inomhusfotboll och dans. Flamman har även en DJ-verkstad, en musikstudio och en filmgrupp. Några ungdomar har startat en miniredaktion som gör tv-program om närmiljön.

Största verksamheten är dansen. Ungefär 50 tjejer dansar streetdance fyra gånger i veckan. Ibland åker tjejerna åker i väg och tävlar i streetdance på andra mötesplatser, som t.ex. Arena 305.

En framgångsfaktor är att personalen är ung och att de har blivit rekryterade som ungdomsledare från Flamman. Aktiviteterna är en annan framgångsfaktor. Verksamhetsledaren betonar att allt handlar om pengar.

”Det är svårt att driva en fritidsgård utan pengar. Den största kostnaden är personalkostnader. Vi har ingen pott vi kan göra saker för”.

Hur

Flamman är ingen frizon och personalen ställer inte upp på att ungdomar håller på med kriminella handlingar eller droger. De har en strikt policy och verksamhetsledaren menar att ungdomarna känner till detta. Personalen försöker hjälpa ungdomarna på olika sätt, genom enskilda samtal, temaföreläsningar, och med olika samarbetspartners vid exempelvis jobbcoachning. De har ett nätverk som kallas ”Kompis – kompis – kompis” som ska hjälpa ungdomarna att komma på bättre tankar.

För de ungdomar som har stora problem har Flamman tio frivilliga ”Flammankompisar” som fungerar som mentorer. Då skriver Flamman ett symboliskt och moraliskt kontrakt med den unge. ”Flammankompisarna” hjälper till att ta kontakt med olika instanser, och det är bara personalen som känner till vilka ungdomar det gäller. Den här delen gör Flamman ideellt.

MKB (Malmö stads kommunala bostadsbolag) är en viktig samarbetspartner. De känner till och stödjer verksamheten. MKB vet att Flamman kan påverka attityden hos ungdomarna.

Personalen på Flamman arbetar endast kvällstid vilket begränsar möjligheten till nätverksarbete och marknadsföring. Föreningen är liten och har inte möjlighet att föra någon lobbyverksamhet. Verksamhetsledaren menar att de kommunala pengarna ofta hamnar någon annanstans. Ungdomar på Drömmarnas hus och i Rosengård får det stora stödet från Malmö stad. Staden stödjer gärna engångsprojekt med stora summor men det upplevs som svårt att få stöd för tjejverksamhet. Det finns önskemål om att politikerna borde komma på besök.

Då och då får Flamman får positiv uppmärksamhet i media. De har också vunnit några priser, bland annat Malmö stads Integrationspris 2007. Det betyder mycket för verksamheten.

Garaget

Informant, Gunilla Lewerentz, Processamordnare.

Garaget är granne till musikhuset Arena 305, i stadsdelen Södra Innerstaden. Verksamheten öppnade 2008 och erbjuder kreativ verkstad, bibliotek, café, dialoglabb, och möjligheter för medborgare att anordna arrangemang.

Varför

Garaget är en mötesplats för alla slags besökare, från noll år och uppåt. Många kommer från närområdet men det kommer även besökare från andra stadsdelar i Malmö, och övriga Sverige. Garaget byggdes upp i samråd med de närboende genom så kallade dialogworkshops. Den processen har bidragit till att Garagets verksamhet ser ut som den gör i dag. Dagtid är det många unga tjejer som besöker verksamheten, de som inte vill gå till fritidsgården.

”Den typiske besökaren är en ung flicka med utländsk härkomst, från Sofielundsskolan, som är läsintresserad, lånar mycket böcker, spelar schack, använder datorerna, sitter i kreativa verkstaden och ritar.”

Lokalen har blivit ett ”Offentligt vardagsrum”. Initialt fanns ett antal skärmar i lokalen som var målade med grafitti, vilket gav en slags signal till besökaren. Nu har skärmarna blommiga tapeter, vilket kan tilltala andra målgrupper än unga. De tidigare kommunala möblerna är ersatta med möbler från loppisar.

Personalen tycker om Garaget och att arbeta processinriktat, vilket kräver öppenhet och mod. Det måste finnas en balans mellan personalens kontrollbehov, och att arbeta i kaos. Många i personalen är ”duktiga flickor” som processamordnaren uttrycker det.

”Det här med delaktighet – hur mycket kan vi lova folk?”

Initiativtagarna skulle svara att framgångsfaktorn är brukardelaktighet på riktigt. Initialt var det tänkt att det skulle finnas ett forskarcentrum på Garaget i samarbete med Urbana Studier på Malmö högskola. Det har inte realiserats. I år har det startats ett Centrum för Urban Integration. Staden har varit initiativtagare till en forskarcirkel.

Vad

På förmiddagarna, innan kl 12, använder stadsdelen lokalerna för arbetsmöten, och skolelever besöker biblioteket. Lokalerna upplåts även för föreläsningar arrangerade av andra aktörer så som Glokala Folkhögskolan och Malmö Uppfinnarklubb.

Från kl 12 är det öppen verksamhet med kreativ verkstad, bibliotek, och café, Kvällstid lånas lokalerna ut kostnadsfritt till externa aktörer. Förutsättningarna är att det är ett avgiftsfritt, öppet arrangemang, och att det inte serveras alkohol.

De avgiftsfria datorerna lockar också många besökare. Det kan vara vuxna som läser SFI eller deltar i Lernias verksamhet, arbetslösa, eller trångbodda familjer som inte har tillgång till dator hemma.

”Ett exempel på ”stammisar” som är inne varenda dag är en irakisk familj, en kvinna och en man med två barn. De är trångbodda och kommer hit, pappan sitter och skypar med sina vänner.”

Garaget marknadsför bland annat sin verksamhet på Barnavårdscentralerna. Processamordnaren tror att de föräldralediga attraheras av lokalens utformning, och att det inte finns krav på absolut tystnad som på ett vanligt bibliotek.

Processamordnaren tycker att personalen på Garaget är genusmedvetna. Det har tidigare varit mycket konflikter kring de publika datorerna. Det var vanligt att en kille kom fram till en tjej som hade dator och frågade om hon var klar snart, och därmed fick tjejen att flytta på sig. Numera finns det en bokningslista.

Processamordnaren menar att personalen har ett viktigt ansvar i att hantera förhållandet mellan killar och tjejer. Personalen försöker vara vaksam på att inte ha för mycket aktiviteter som drar unga killar, som exempelvis tv-spel. Det gör att Garaget inte är någon cool plats.

Tjejernas intressen är främst datorer, böcker och den kreativa verkstaden. Ett bibliotek är inte så hotfullt som en ungdomsgård, och det finns en möjlighet för föräldrarna att se verksamheten. Många vuxna som besöker Garaget kommer hit eftersom deras barn besöker verksamheten.

Det är framför allt kvällsarrangemangen som är framgångsfaktorn. Det är enkelt att genomföra ett arrangemang. Det finns vissa regler, men i övrigt är det fritt. Den som vill göra ett arrangemang ringer till Garaget, och sen hjälper Garaget till med marknadsföring.

Hur

Processamordnaren lyfter fram delaktighet och möjlighet att påverka. Det finns stora tavlor ute i biblioteket där besökare kan skriva upp vilka böcker och material till kreativa verkstaden som önskas. Det finns också andra kanaler för att påverka innehåll och utbud. Dels via webben men också genom olika enkäter som finns i lokalen. Enligt besökare, berättar processamordnaren, så har Garaget har det bästa utbudet av arabiska barnböcker i hela Malmö.

En av de anställda är auktoriserad på dialogmetoder som Garaget erbjuder både arbetsplatser och medborgare. Därför finns en hel del litteratur kring dialog och samarbete. De har även en hel del litteratur om dans, då många unga dansar på Arena 305. Man tar också in litteratur i förhållande till det som arrangeras i lokalerna. RFSL ungdom ska hålla två cafékvällar och då tar man in HBTQ-litteratur.

Besökarna ska bli väl bemötta och omhändertagna. Personalen, som alltid arbetar två och två, arbetar mycket med värdskap och bemötande. Utlåningen av lokalerna på kvällstid bygger på förtroende, de som ska arrangera får nycklar och larmkod.

När Garaget öppnade tillät man slutna sällskap på kvällstid. Man har lärt sig efterhand. En drivande styrgrupp har funnits från början, men har efterhand formerats om. Från början fanns en idé om brukarstyre med öppna möten en gång i månaden, men styrgruppen bestämde att inflytandet över verksamheten skulle bestå mer av konsultation från brukarna. Personalen har känt att det har varit svårt att veta hur det ska utformas: brukarstyre, fokusgrupper, referensgrupper?

Processamordnaren anser att Garaget är en verksamhet som ligger i framkant. De har studiebesök från hela landet som låter sig inspireras av Garagets verksamhet. Besökarna är mest biblioteksfolk men även kulturarbetare och kulturförvaltningar.

”Vad är vi? Det är inte svårt att definiera vad vi gör. Vad är en mötesplats?”

Kulturplats Lagret

Informant, Genti Cifliku, projektledare.

Lagret är en verksamhet som tillhör Kultur för barn och unga, en enhet som ligger under Kulturförvaltningen. Verksamheten har sina lokaler i Kulturhuset Mazetti, en före detta chokladfabrik med en blandning av kommunala och fristående kulturverksamheter. Våren 2008 fick projektledarna Genti Cifliku och Gustav Sjöstedt uppdraget att förstärka Kulturhuset Mazetti i form av ett innehåll. Syftet var att skapa en mötesplats för unga, i åldern 13-17 år.

Varför

Kulturplats Lagret skulle bli en mötesplats med nya former för delaktighet, där unga skulle ges möjlighet att prova på olika slags kultur. Sommaren 2008 anställdes 18 ungdomar från hela Malmö, där nio av tio stadsdelar var representerade.

”Vi har en lokal, vad ska den heta? Den står tom, vad ska vi fylla den med?”

Lagret har hela Malmö stad som upptagningsområde. Initialt kom ungdomar från hela Malmö men under senare delen av hösten 2008 hittade även ungdomar från närområdet till Lagret. Under perioden sen höst 2008 fram till sommaren 2010 har det varit ungdomar från hela staden, utom Kirseberg.

”De har haft egna Sommarpraktikprojekt i Kirseberg och skolan så att Lagret ligger för långt bort.”

Generellt för de ungdomar som söker sig till Lagret är att de har en egen åsikt, och söker sig till ett intellektuellt utbyte. De flesta är missnöjda eller ifrågasättande. En person som söker en identitet eller har funnit den för stunden. Lagret blir ett identitetsrum, en kunskapskälla med kunskapskvällar.

De enda förväntningar som fanns initialt var de som är beskrivna i projektbeskrivningen, och den är väldigt öppen för tolkningar. Kulturstöds intentioner var att uppmuntra unga till kulturskapande. Kulturnämnden och kommunstyrelsen vill erbjuda kreativa mötesplatser. Mycket av inspirationen till Lagret har kommit från LAVA i Stockholm men sedan har projektledarna vidareutvecklat idéerna till ett eget koncept. De tog inspiration från flera andra verksamheter under sin omvärldsanalys men kände sig ändå rätt säkra på vad de ville göra.

”Vi fick mest bekräftelse på att våra idéer som vi hade från början vara rätt.”

Projektledaren anser att ungdomarna själva borde besvara frågan på förväntningar men utifrån de utvärderingar man gjort så är förväntningen lärande, man vill lära sig något, och att bli tagen på allvar. Många känner att de har växt, ibland för att personalen har pushat, ibland för att de har hittat nya verktyg. En del tycker att det är för flummigt och slöseri med tid. För mycket frågor och för lite svar.

”Det är lätt för oss som jobbar här att se de som kommer ofta, men vi vet inget om de som inte kommer tillbaka.”

Vad

Personalen ville skapa en dialog kring begreppet kultur, och använda dialogen som en katalysator för att skapa kultur. Syftet var att bryta begreppet kultur. Projektledarna kände tidigt att de var lite för gamla för att veta vad målgruppen ville.

”Begreppet kultur kan vara lite snävt för unga, de är fast i givna diskurser, så som mat eller vilket land man kommer ifrån. Kultur kan vara lite vad som helst, två människor som kommunicerar, som skapar något nytt. Det är processen som är kultur inte produktionen eller något annat.”

De ungdomar som arbetade under sommaren 2008 fick arbeta med lite olika kulturuttryck så som bild, ljud och text ur olika aspekter. Alla workshops utvärderades och hösten 2008 erbjöds ett kulturellt smörgåsbord som bestod av de erfarenheter projektledarna hade samlat på sig under sommaren.

Två dagar i veckan hade man öppen verksamhet och erbjöd workshops inom allt. Personalen ville visa ungdomarna att det är mycket som kan vara kultur.

”Testa, prova på, sen har vi en dialog. Sen är de inne i en process då de själva skapar kultur.”

Verksamheten med workshops pågick hela hösten. Fördelen var att ungdomarna märkte att Lagret erbjöd någonting annorlunda. Som besökare kunde man aldrig i förväg veta vad som skulle hända. Nackdelen var, att det rent praktiskt, inte fungerade särskilt bra.

”Det var kvalitativt men inte på den nivån vi ville att det skulle vara. Det kunde vara från 20-60 besökare per kväll. Vi hade inte tid att bemöta alla besökare och fråga: hur var det? Vad tyckte du?”

Under våren 2009 förändrades verksamheten och det erbjöds bara en workshop per kväll. Personalen samlade upp intresset och reaktionerna kring de olika aktiviteterna i lokalen. Nu fanns det tid att följa upp och skapa en dialog kring innehållet.

”Var det här kul? Vill du fortsätta med det? Då hittar vi tid för att fortsätta med det. Var det här tråkigt, vad vill du göra i stället?”

De hade initierat en dialog. Innehållet i verksamheten blev smalare, besökarna blev inte lika intresserade, trots dialog. Under våren 2009 dök ett antal ungdomar upp som ville initiera och driva en idé. De fanns också de som ville färdigställa påbörjade projekt. Lagret införde s.k. Flexdagar då besökarna kunde få avsluta påbörjade projekt, eller träffa andra besökare som hade samma projekttid. En del var tydliga med vad de ville göra, de utformade en projektbeskrivning och genomförde sitt projekt. Det arbetssättet stämde bättre överens med Lagrets målsättningar.

”Målet är att projektledaren inte ska behöva arbeta kvar, att målgruppen ska ta över.”

Sommaren 2009 ville personalen arbeta med att stärka målgruppens engagemang och motivation. De ville se målgruppen arbeta med egna idéer, lära sig nya saker, dra nya erfarenheter och vidga sina vyer.

Projektledaren förklarar att det går att styra den öppna verksamheten, men i den form som man arbetade med hösten 2008, gick den inte att styra. Då var det en majoritet av killar oavsett innehåll. Man arrangerade bland annat en smyckesworkshop, och där deltog bara killar. Fördelningen var tidigare 70-30, med flest killar, vilket kan bero på att det då enbart fanns män i personalgruppen. Sedan man tagit in kvinnlig personal så har fler tjejer deltagit, och numera är fördelningen 60-40. I sommargrupperna kan personalen styra och skapa en jämn könsfördelning och en bra geografisk spridning.

Hur

Att kultur i Malmö ska tillhöra fler ingår i den strategiska planen för staden, både ur ett produktionsperspektiv, och ett konsumtionsperspektiv. Enligt barn- och ungdomsplanen för kultur, ska barn och ungdomar ha ett vidgat deltagande i kulturaktiviteter. Det som arrangeras på Lagret är initierat och producerat av målgruppen, inte av de anställda.

”Vi har utformat metoder så att Lagret blir deltagardrivet. Vi anordnar workshops där professionella utövare genomför dem. De ungdomar som vill producera, producerar vår verksamhet, vi finns bara som bollplank. Är det delaktighet?”

Lagret vill uppmuntra skapande. Att få de anställda ungdomarna att arbeta som individer, att arbeta som grupp, att ta ansvar, att genomföra, och att reflektera.

”Vill du göra någonting – du kan få hjälp med det på Lagret. Resurserna finns där, och kunskapen finns där.”

Bästa perioden att arbeta med målgruppen är under sommaren, då de är lediga från skolan. Lagret utformade en projektledarutbildning på fyra veckor och anställde ungdomar genom Ung i Sommar (över 16 år), och Sommarpraktikprojektet (14-15 år). Projektledaren menar att ju yngre ungdomar de får in, desto bättre blir verksamheten. Det är också viktigt att hitta nya ungdomar, så att de sätter i gång projekt under sommaren som de sedan kan fortsätta med under hösten. Därför, menar projektledaren, måste Lagret ha strategier som gör att målgruppen ständigt förnyas.

”Det ska inte vara övervintrade 19-åringar som har tagit över stället.”

Ungdomarna fick arbeta fram egna projekt och formulera en projektbeskrivning som besvarade de fem frågorna:

- Varför?
- Vad?
- Vem?
- När?
- Hur?

Personalen arbetade kontinuerligt med de fem frågorna för att höja svårighetsgraden på respektive projekt. Genom att besvara frågorna om och om igen så lär sig ungdomarna att bygga upp argument och ett resonemang kring projektet. De känner sig säkra i vad de vill säga och vad de vill framföra.

”De tyckte vi var djävligt jobbiga”

Under sommaren 2009 genomfördes åtta projekt, fyra interna och fyra externa. I det första projektet skulle de anordna en träff för sitt nätverk. Varje person som ingick i projektgruppen skulle ta med sig sin bästa vän. Sedan drog ungdomarna erfarenheter till det andra projektet, som skulle vara offentligt. De skulle komma på och arrangera lite tävlingar för 13–17-åringar i Malmö, deras vänner, och deras nätverk. I projektet ingick också att marknadsföra arrangemanget. Personalen varvade ungdomarnas eget arbete med övningar som skulle underlätta för ungdomarna att genomföra de olika delarna i projektet. Personalen ser sig som dörröppnare, inte handledare, inte vägledare, utan dörröppnare.

”Ungdomarna blir problemlösare, i processen hittar de sitt eget kulturuttryck och vi vill varken styra processen eller servera lösningar. Syftet är att uppmuntra ungdomarnas engagemang och visa att det går att skapa sitt eget jobb.”

Målet, menar projektledaren är att ungdomarna ska säga: ”jag har jobbat med världens bästa sommar jobb och jag har genomfört något jag inte trodde var möjligt.”

En av framgångsfaktorerna är den opretentiösa, kravlösa dialogen som personalen strävar efter, men som de inte alltid uppnår.

”Vi är inte här för att definiera vad som är rätt eller fel eller för att lära ut, du lär dig själv. Incitamentet kommer inte från oss.”

I sommarverksamhet får personalen kritik från förvaltningen när de använder budgeterade medel till frukost för deltagarna.

”Vi ska äta frukost och vi ska äta den tillsammans. Det blir den informella dialogstunden. Det är prestationslöst, du ska bara ta en bulle, äta, och sen vara social.”

Projektledaren menar att politiker och ekonomer inte ser nyttan med en frukost, men tror att det kan vara ryggraden i deras verksamhet.

”Att ha utrymme för den sortens dialog, utan att behöva säga, gör detta, gör detta... utan kunna fråga hur är läget, hur mår du, vad händer? Oavsett vilken pedagogik man har så måste det vara maktlöst, informellt. De vuxna har makt – de har alltid rätt. Kring mat blir det extra lugnt och extra öppet.”

Bland personalen är man nog överens om vad som är framgångsfaktorer men projektledaren tror att det uttryckas på olika sätt. Dialogen, att den unge blir tagen på allvar, blir lyssnad på, att få känna att man spelar roll.

Det har inte funnits några krav från initiativtagarna utan Lagret har kunnat arbeta självständigt. Projektledaren vet inte hur bra bild initiativtagarna har av verksamheten. Lagret har en strategi för hur de vill arbeta med målgruppen. Visionerna är inte tydligt formulerade för verksamheten, men det är tydligt för personalen: att förbättra staden, att skapa förutsättningar för att kunna förbättra staden.

”Vi gör det på riktigt, skapar delaktighet på riktigt”

De syns i kulturförvaltningens nyhetsbrev men primärt så använder de själva målgruppen som marknadsförare. Ungdomarna marknadsför Lagret genom sina projekt. Bland annat har de själva kontaktat radion och varit med där.

”Vi har inte velat marknadsföra oss mot vuxna, för när vuxna berättar om en verksamhet så blir det inte lika spännande som när en ungdom berättar för sin kompis om vår verksamhet.”

Projektledaren medger att de kan bli bättre på att visa upp ungdomarnas projekt, och bättre på att kommunicera till vuxna vad Lagret gör. De kommer att planera en kommunikationsstrategi från och med sommaren 2010. När det gäller kommunikationskanaler så menar projektledaren att skolan är det största hindret. Skolan har potential att vara en god samarbetspartner men är oftast inne på definitioner av rätt eller fel. Något som kan hämma kreativitet.

Det finns många funderingar kring hur Lagret ska kunna vara en mötesplats för målgruppen 13-17 år i framtiden. Hur bygger man en mötesplats för dem som är i den målgruppen om tio år? De som är unga då, oavsett generation och årskullar.

”De som har varit på Lagret har lärt sig att lösa problem via kultur. De kommer att ha någonstans att hamna efteråt som exempelvis Stapelbädden, Selfmade, MINC, eller Drivhuset”.

Projektledaren menar att det är viktigt att ungdomarna lär sig att tänka kritiskt i ett tidigt skede eftersom det är relevant för problemlösning och kunskapsinhämtning.

”Att ge ungdomar verktyg. Gå från perspektivet rätt och fel, till hur vill du göra? ... vad kan du göra? Det finns arenor för att arbeta vidare. Detta är bara en initierande fas.”

Projektledaren tror inte att politiker, skola och företag har det här synsättet, men att det är viktigt att man inser att den här sortens arbete är relevant för samhällsutvecklingen.

”Det fanns två ungdomar som sommarjobbade hos oss som hade vissa problem. Efter perioden hos oss skedde en förändring. De har lärt sig hur de ska hantera och lösa problem.”

Kraftstationen

Informant, Albin Davidsson, projektledare och präst.

Kraftstationen ligger i city i stadsdelen Centrum, och är ett ungdomsdiakonalt socialt projekt. Svenska kyrkan på nationell nivå gjorde en stor ungdomssatsning 2007, då de gav medel till de tre stora städerna, Stockholm, Göteborg och Malmö. Kyrkan fick en summa pengar, öronmärkta för ett viktigt behov hos unga människor. Uppdraget var löst formulerat, och i Malmö tillsattes ett projekt som hette ”Storstadsprojekt Ungdom Malmö”. Det anställdes en projektledare på heltid som gjorde en omvärldsanalys, och därefter tillsattes en projektgrupp som inventerade ungdomarnas behov. Projektgruppen visste inte riktigt hur man bäst kunde svara upp till behoven, men såg i Rädda Barnens rapport att Malmö hade Sveriges största fattigdomsindex.

Man fick tillgång till lokalen och öppnade, men visste inte riktigt på vilket sätt man skulle möta behoven. Efter en månad fanns ett intresse för mötesplatsen och fler kunde så småningom anställas. Projektet förlängdes och togs över av Svenska kyrkan i Malmö. Samtidigt har den ekonomiska situationen för kyrkan i Malmö blivit sämre. Projektledaren menar att det inte enbart behöver betyda något negativt. Snarare måste man fokusera mer på hur man ska satsa för att få en bra verksamhet.

”Kan man ha något gemensamt tänk snarare än att leka kyrka från förr?”

Kraftstationen riktar sig till tonåringar i åldern 13-19 år. Huvuddelen är det närboende i city, men även Oxie, Limhamn, Bulltofta och andra områden utanför stadskärnan. Eftersom man i dag kan söka gymnasieskolor över kommungränserna så är det många som hittar till Kraftstationen – de kommer från stora delar av Skåne. Projektledaren arbetar även som gymnasiepräst i Malmö och hör ute på skolorna att väldigt många unga vet att Kraftstationen finns.

Varför

De som attraheras av Kraftstationen är främst de ungdomar som inte redan har ett starkt socialt liv. De som inte har så mycket att göra, eller de som kanske inte klarar gymnasiet så bra. Det kommer nya besökare varje vecka men man har ett ”stammisgäng” på ca 20-30 personer. Det finns ca 200-300 personer i Kraftstationens nätverk. En del kommer lite oftare, en del kommer mindre ofta.

Den typiske besökaren är den som är sökande. Många är esteter och konstnärliga. Med olika uttryck funderar de över sin plats i livet. Initialt var de många punkare som besökte Kraftstationen, projektledaren berättar att de nästan tog över lite, men numera är det inte så.

Ungdomarna förväntar sig att de ska kunna komma hit, umgås, träffa vuxna, träffa varandra, och bara vara.

Projektledaren tror att förväntningarna passar bra i på de ledord man försöker ha

- Mötesplats
- Växtplats
- Rastplats

Vad

I början hade man bara öppen verksamhet, och det var öppet varje vardag kl 15-21. Personalen kände att det blev ohållbart. Delvis för att personalen kände sig slutkörd men även för att det fanns en risk för passivisering av besökarna.

”Man kan alltid komma hit. Det blir ingen Kraftstation utan en ”Centralstation”. En del av vårt frisktänkande är att inte alltid ha öppet.”

Numera är det öppen verksamhet på måndagar kl 15-20, torsdagar kl 15-20, och fredagar kl 15-21, och två timmar efter skolan på tisdagar. Det innebär att det finns möjlighet att även erbjuda en växtplats för andra. Man kan bjuda in gymnasieskolor till dialog för att överbrygga fördomar.

Projektledaren menar att ungdomarnas behov har blivit tydligare sedan de minskade öppettiderna. Ungdomarna klarar sig själva de stängda dagarna, och det förs fler samtal kring vad ungdomarna gör när Kraftstationen är stängd.

Det är viktigt säger projektledaren, att det inte är själva verktyget (Kraftstationen) som är målet. Eftersom ungdomar i olika åldrar har olika behov så funderar Kraftstationen på att rikta olika dagar till olika åldersgrupper, exempelvis 13-15 år, och 15-19 år. Många besökare ser väldigt lite natur, och de funderar bl a på att göra övernattningsläger.

På måndagar har man soppkväll. Det kommer mellan 30-60 personer. Det är väldigt många av dessa som aldrig sitter och äter med någon. En del har inga föräldrar som är närvarande, om de ens finns. Det är en socialt utsatt grupp, men inte enbart.

På torsdagar finns tre program:

- Ställ prästen mot väggen: ”Som präst är jag van att bli projektionsskärm för folks fördomar.”
- Skriv en låt med Micke och Nils
- Baka med Sofie

Det är inte för att besökarna ska baka utanför att det ska bli ett naturligt tillfälle till samtal. En besökare sa ”jag har aldrig stått och rört ihop någonting som har blivit någonting”.

Projektledaren menar att det är en metafor för en situation – bakningen blir ett pedagogiskt instrument för att bygga upp någonting, för ungdomen att se sitt värde.

På fredagar hålls ”Kraft – Got Talent”. Eftersom många besökare är esteter har det fungerat mycket bra.

På Kraftstationen är besökarna ganska jämnt fördelade mellan tjejer och killar. Det är viktigt med blandad personal, det måste finnas tillgång till kvinnlig ledare för tjejerna och manlig ledare för killarna.

Projektledaren tycker att framgångsfaktor är ett svårt ord eftersom verksamheten bygger på behov. Verksamheten är finansierad av kyrkoavgifter. En framgångsfaktor kan vara personalens sätt att arbeta. De ser behoven och arbetar utefter det. Utifrån personalens perspektiv vill nog pedagogerna lyfta fram att de är duktiga pedagoger. De är duktiga musiker, duktiga i sina hantverk. Att kunna se och lyssna, väl medvetna om att innehållet har en funktion.

”Besökarna skulle nog svara att Kraftstationen är ett juste ställe där man kan vara som man är där det finns billigt kaffe och många vuxna. Där har jag fått prova sjunga för första gången, där fick jag stöd och hjälp att ta mig igenom en svår period. Skön soffa.”

Hur

Kraftstationen har även verksamhet som utvecklas utifrån de behov som finns. Förra året hade man en tjejgrupp och en killgrupp. Det blev även konfirmandgrupp eftersom ungdomarna ville diskutera livsfrågor och kristen tro som ett tolkningssätt.

”Så att det blir lite som en frizon, som det står i projektbeskrivningen, Kraftstationen har blivit lite av en frizon och en friskzon.”

Många ungdomar funderar över sin sexualitet. Därför har personalen arbetat mycket med det ”queera” temat. Bekräftar den unga människan utifrån den person som den är, inte utifrån den person som den tror att den måste vara eller inte får vara. Med alla fördomar som finns i samhället menar projektledaren att det kan vara ett väldigt hårt arbete att få varje människa att blomma som den är.

”Kanske samla mod inför att komma ut inför sin familj. Fundera över livet. Finns det en plats där det är ok att vara den man är? Kan jag duga?”

Det enda negativa projektledaren har hört är att det inte är öppet tillräckligt länge, att det är stängt en dag, eller att personen har blivit för gammal. Aldrig något negativt om det som erbjuds.

I dag arbetar en socionom/diakon, två pedagoger (en lärare och en församlingspedagog) samt en projektledare/präst. Projektledaren menar att det är viktigt med en socionom för den här typen av verksamhet. Det innebär ett stort ansvar och mycket kontakt med skolkuratorer. Socionomer och diakoner har anmälningsplikt. Om personalen upptäcker något som måste anmälas så är det bättre om skolan gör det. Kraftstationen har ett förtroende som går utanför skolans ramar, och de vill inte agera poliser.

Kraftstationen har många och goda nätverk. De har samarbete med sociala jouren i stadsdelen, som ofta kommer in och pratar med socionomerna. Man tipsar varandra i ett slags beskyddartänk för individen. Kraftstationen och polisen arbetar ofta med samma ungdomar, och man har arbetat fram ett sätt för att behålla förtroendet till ungdomarna. Det fanns funderingar kring om någon av ungdomarna använde droger. Projektledaren tog kontakt med polisen och nu ordnar de återkommande utbildningsdagar för narkotikahundar när Kraftstationen är stängd. Hundarna får träna och Kraftstationen har fått sin oro stillad genom detta utbyte och samarbete.

Stadsdelen har varit intresserad och positiv. Kraftstationen ska vara ett komplement till kommunal verksamhet och projektledaren menar att det är synd om kommunen slutar att satsa på ungdomarna bara för att andra intressenter visar intresse för målgruppen.

Det finns en stor grupp som egentligen inte kan vara på Kraftstationen eftersom de är överåriga. Ungdomar har berättat för projektledaren att tiden på Kraftstationen har betytt någonting då de fått relationer med vuxna som har hjälpt dem att växa.

”Då kan det kännas hårt och kallt att bara säga ”nej det går inte“. Samtidigt vill man att det ska vara så. Det är något positivt med att ta eget ansvar.”

Kraftstationen hade en återträff med ett 30-tal äldre, då de anordnade en middag när den ordinarie verksamheten hade stängts.

”En av kommentarerna var; tänk när vi blev för gamla för den här verksamheten, vi var så sura, men livet går vidare, det är något annat.”

Kraftstationen har försökt bygga upp någon slags volontärverksamhet. Det går inte att komma hit som överårig besökare, men det finns möjlighet att få en uppgift två timmar i veckan för att stå i caféet. Kraftstationen tar hand om behovet i det enskilda fallet.

Svenska kyrkan i Malmö är numera huvudman för Kraftstationen och verksamheten blir troligen permanent från årsskiftet 2010-2011. Projektledaren menar att är ohållbart att arbeta i projektform år efter år eftersom den här typen av verksamhet behöver kontinuitet. Projektledarens vision är att Kraftstationen blir Malmös gemensamma ungdomsdiakonala center. Att det blir fler än fyra heltidsanställda inom projektets ram.

”Att anställa en socionom till och få krydda det med personlig kompetens på olika sätt”.

För att få ett bra gemensamt center behövs ett intresse från alla 16 församlingarna i Malmö. Att Svenska kyrkan i Malmö bidrar med kunskap från alla sina anställda pedagoger i de olika församlingarna. Ett center behöver också en administrativ ledning kopplad till en församling, (t ex Petri) så att verksamheten kan få tillgång till vaktmästare, husmor, arbetsledare mm. Projektledaren anser att det inför framtiden behövs ett förtydligande kring vad Svenska Kyrkan i Malmö står för när det gäller synen på unga människor. Är det kyrkopolitikerna eller de anställda som driver utvecklingen? Vad innebär det att vara kyrka i dag, att vara i tiden?

Drömmarnas Hus

Informant, Ann-Marie Erixon, projektkoordinator.

Drömmarnas hus är en ekonomisk förening, ett personalkooperativ, som bildades 1990. Syftet var att förändra världen med teater. Verksamheten ligger i stadsdelen Rosengård, och har många uppdrag och projekt som riktar sig mot Malmö stad och Region Skåne.

De startade i liten skala i ett av rummen i huset, samt en fax. Allt för att överleva. Det var stora viktiga frågor som hanterades, och man arbetade med forumteater och sociala projekt. Det finns en utveckling om man ser på organisationens storlek och omsättning, men även som opinionsbildare. Initialt arbetade man bara mot Rosengård. 2001 började man arbeta mot hela Malmö vilket blev ett permanent uppdrag 2005. Sedan 2006 arbetar man även för Region Skåne.

Varför

Uppdraget för Malmö stad omfattar alla stadsdelar och riktar sig till ungdomar i åldern 7-16 år. Syftet är att erbjuda verksamhet inom kultur till ungdomar som primärt inte har så lätt att ta del av det utbudet. Det finns en bra spridning geografiskt, ungefär hälften kommer från Rosengård, resten från de flesta andra stadsdelarna. De typiska besökarna är de unga från Rosengård som kan nå tack vare det geografiska läget. En målgrupp som kan vara svår att nå för verksamheter som ligger i andra stadsdelar.

Projektkoordinatorn tror att deltagarna känner sig välkomna och att de upplever en stor del av delaktighet. Drömmarnas Hus försöker ha stora öron och stor respekt för målgruppen. Att man inte hela tiden upprepar saker kan uppfattas som spännande av målgruppen.

”Drömmarnas Hus har även kopplat sitt fritidsutbud till stora häftiga produktioner. En viss kategori förväntar sig att man kan delta i en stor produktion.”

Vad

Drömmarnas Hus erbjuder olika aktiviteter så som cirkus, teater eller konst. I det kommunala och regionala uppdrag som Drömmarnas Hus har finns skolpedagogiska delar under skoltid. Det innebär att ungdomarna kan få kännedom om vad Drömmarnas Hus har att erbjuda, och att man kan använda skolan som rekryteringsbas.

Det som lockar ungdomarna är de många konstformerna de större teaterprojekten. Under 2010 har det varit ett operaprojekt där teater-, dans- och cirkusungdomar har medverkat i en Wagneropera i Pildammsparken (Operaverkstaden och Sommarscen, ett samarbete med Malmöoperan).

Man har också experimenterat med formen för kvällsaktiviteterna och infört ”Magiska verkstäder”. Det har uppfattats som ett behov att målgruppen kan komma dit och prova på. Grupperna är öppna, och deltagaren behöver inte komma vid en viss tidpunkt varje vecka för att få vara med.

Green Team är ett annat projekt där verksamheten samarbetar med olika föreningar i Malmö. De följer med ungdomarna ut i Malmö för att låta dem ”prova på” olika aktiviteter. Det har varit friluftsföreningar av olika slag, och visat sig vara mycket populärt med många deltagare.

Projektkoordinatorn menar att finansiering och transporter kan vara hinder för ungdomarna att delta i föreningsaktiviteter av olika slag.

”Det är svårt för barnen att komma ut annars. Att ta sig dit, betala avgiften, veta att det finns och veta var det finns, att personkemin stämmer med ledare och föreningen.”

Det finns en bra spridning mellan killar och tjejer, det är något fler tjejer. Det blir gärna så med teater och den typen av aktiviteter, menar projektkoordinatorn. Däremot behöver man ta hänsyn till tjejerna vid arrangemang av fritidsaktiviteter. Det är viktigt hur man lägger tiderna. Tjejerna får inte gå ut när det är mörkt och därför måste man börja lite tidigare på eftermiddagarna. Föräldrarna har klart uttryckt det önskemålet, eftersom det inte alltid är någon som kan följa med vid lämning och hämtning.

”Om man lägger aktiviteterna för sent utesluter man en grupp som verkligen behöver detta.”

Man måste även ta hänsyn om man åker i väg på aktiviteter som inkluderar övernattning, och det gäller specifikt ungdomarna från Rosengård. Tjejerna släpps inte iväg på övernattning. Det har hänt vid något enstaka tillfälle att tjejer har tillåtits följa med, men då bygger det på ett mycket starkt förtroende mellan föräldrar och personal. Drömmarnas Hus försöker arrangera fler läger på dagtid för att tjejerna inte ska uteslutas, men ibland måste man genomföra aktiviteter ändå.

Hur

Drömmarnas Hus försöker hela tiden känna av och läsa av vad målgruppen tycker är intressant. Kan man erbjuda det som efterfrågas?

Projektkoordinatorn lyfter fram ett projekt som hon anser vara spännande för tillfället; konstgruppen för arabisktalande barn. Att den är så attraktivt kan bero på att ledaren, huskonstnären, är arabisktalande. En så homogen grupp är en ny erfarenhet för verksamheten.

Det som har hänt i konstgruppen som är nytt, är att barnen ber om hemläxa, man vill ta med arbetet hem och arbeta vidare. Barnen har fått med sig material hem, och föräldrarna har hjälpt till. Drömmarnas Hus har egentligen inget uppdrag att arbeta mot föräldrarna men anser att det är viktigt att bejaka detta. Bland annat har den konstnärliga pedagogen erbjudit föräldrarna att sitta med, eller vara med i verksamheten, när de lämnar eller hämtar barnen. Drömmarnas Hus har en stor vernissage och det har skapat ett enormt engagemang hos familjerna.

”En mamma frågade om hon fick vara med hela tiden och då fick hon ett eget projekt att arbeta med. Det har spritt sig och gett ringar på vattnet. Den konstnärliga pedagogen har arbetat i 15 år, men i år är det något nytt som har hänt.”

Det finns en förändringsbenägenhet i organisationen tack vare att man arbetar projektorienterat. Personalen anställs i projektform, och det finns ett visst in- och utflöde då viss spetskompetens efterfrågas. Pedagogerna är aktiva konstnärer inom sin nisch, som ger mycket energi och liv in i verksamheten. Personalen skulle nog tillägga att anledningen till att man lyckas nå unga i Rosengård är att verksamheten finns i området.

”Omgivningen vet vilka de är, föräldrarna, de unga och skolorna. De känner ett förtroende.”

Personalen arbetar både med vedertagna pedagogiska metoder, och med eget utformade metoder. När det gäller de större teaterprojekten väljer man att sätta upp produktionsmål eller s.k. målpunkter. Processen kan det se olika ut. I vissa fall gör man det tillsammans i mitten av terminen, i andra fall utformar man målpunkter efterhand. Syftet är att målet ska bli tydligt för ungdomarna. I operaprojektet som genomfördes under våren valde man att lägga in målpunkter efterhand. Eftersom repetitionsperioden sträcker sig från sportlovet fram till juni, menar projektkoordinatorn att det är en ganska lång resa för ungdomarna.

Drömmarnas Hus får aldrig i uppdrag att arbeta med själva metoden. Tiden saknas, man sätter inte metoder på pränt, men man pratar mycket metod. Akilleshälen är tiden och finansieringen. De har utvecklat en mängd metoder och har ett uppdrag från Kultur Skåne att sprida dessa.

”Frustrationen ligger i att vi bara får göra det vi får i uppdrag. Därför är det bra med forskning – det finns en reflektionsdel som är oerhört nyttig. Vi är medvetna om det.”

Initialt arbetade man med teater eftersom alla initiativtagare hade teatererfarenhet. De ville förändra världen med teater, men nu vill man även förändra världen ur ett socialt och skolpedagogiskt perspektiv.

”Det är ett socialt förändringsarbete med kulturen som vårt kraftfulla verktyg. Värdegrunderna är mycket viktiga. Att tro på varje individ och deras inbyggda potential om individen får rätt förutsättningar. Drömmarnas Hus arbetar aldrig med auditions utan man skapar format som lyfter alla, pedagogerna får arbeta hårdare med det material man har.”

Flera av dem som deltagit i verksamheten har senare valt kulturen som sitt arbetsfält. Några av de äldre ungdomarna har de anställt, och projektkoordinatorn tror att de nog skulle svara:

”En bejakande plats att vara på, delaktigheten, och att alla är välkomna. Här känner man sig alltid hemma, och jag fick chansen att undersöka vem jag var, att växa.”

Drömmarnas hus försöker hitta en synergi mellan verksamhetens lärare, ungdomarna, skolan, politiker och tjänstemän. De synar sig själva hela tiden och har format tydliga strukturer för hur man ska agera då man stöter på problem. Målet är att hela tiden vara organiska. Ibland utvecklas saker i projekten och personalen identifierar nya behov. Då funderar personalen på hur man kan utveckla det. Ibland blir det slumpmässigt, ibland väldigt strategiskt.

Drömmarnas Hus önskar ett utökat uppdrag för att kunna välkomna de ungdomar som är över 16 år. Man har löst det till viss del genom att anställa ungdomar genom ”Ung i Sommar” och ”Äventyr i Fulltofta”. Några har även fått mindre roller vid samarbetet med Malmöoperan.

Drömmarnas Hus ser sig som mentorer för de unga. De vill starta en ungdomsensemble och funderar mycket kring hur de kan hitta ett sådant uppdrag. Personalen har varit innovativ för målgruppen 16+, men det krävs att de får ett uppdrag från någon.

Verksamheten har en ansökan inne hos Arvsfonden kring projektet ”Mitt område Rosengård”. Där är målgruppen 12-24 år. Det var en experimentverksamhet sommaren 2009 då det brann i Rosengård. Man startade en redaktion med ungdomar som förmedlade sina egna nyheter från

området. Styrelsen arbetade ideellt och skrev sedan en ansökan till Arvsfonden. Förutom en redaktion vill man även utveckla film, producera en fantasyserie, och ha en webbproduktion. Det ska byggas upp ett mentorssystem med professionella, och efterhand ska de professionella kunna fasa ut sig själva.

Drömmarnas Hus känner att de skulle vilja göra likadant med de vuxna, eftersom det finns ett behov. Man skulle vilja arrangera familjedagar.

Kommunen ser till sin egen verksamhet, sitt kommunala uppdrag. Projektkoordinatören menar att stadsdelen inte riktigt tagit till sig vad det är de gör, vilka de är, och vad de kan göra.

”Det får inte kosta något för barnen att komma hit. En kostnad får inte vara anledningen till att man inte kommer. Våra verksamheter är gratis för barn och unga. Kanske skiljer oss från andra verksamheter?”

Stadsdelen är en viktig aktör och det har efterhand varit olika stadsdelschefer. Ibland har det funnits bra samarbeten, ibland mindre bra. Med den nya stadsdelschefen finns en dialog.

”Vi vill, vi har den här kompetensen, vill ni?”

Saker ställs mot varandra. I dag finns ett kultursamordningsuppdrag från stadsdelen, där man samordnar skolans kulturombud och administrerar kulturutbudet till skolorna. Det är vad som finns formellt.

”Vi vill ha ett större uppdrag från Rosengård. Vi har inget formellt uppdrag att ge mer till Rosengård men vi vill gärna ha det.”

Analys

Under den period som denna undersökning har pågått har Malmö stad antagit en ”Policy för mötesplatser för unga i Malmö”, (gäller 2010-07-01 - 2012-12-31). I policyn återfinns följande definition av mötesplatser:

”En målinriktad, icke-kommersiell, och bemannad verksamhet öppen för alla mer än en gång per vecka. Den har de ungas behov och önskemål i fokus och riktar sig till ungdomar, inom åldersspannet 12-25 år, på deras fritid och är helt eller delvis finansierad av kommunen.”

I policyn beskrivs verksamhetens inriktning så här:

”På en mötesplats ska unga utan krav kunna spendera sin fritid. Där ska de få möjlighet att få nya intryck och möta nya idéer. De unga ska ha möjlighet att ta eget ansvar och planera, genomföra och följa upp egna aktiviteter och arrangemang”.

För att det ska vara möjligt att följa upp och utvärdera verksamheter utifrån policyn så används två typer av mål¹⁰:

- *Inriktningsmål som anger på vilket sätt kommunen har valt att arbeta med respektive område, vilka vägval som gjorts.*
- *Effektmål som anger vilka resultat insatserna förväntas leda till för Malmöborna.*

Analysen kommer att utgå ifrån de intentioner som finns i inriktningsmålen och effektmålen.

Inriktningsmål

Möjligheterna till en meningsfull fritid för barn och unga ska förbättras genom att samarbetet med föräldrar, skola, förenings- och kulturliv, socialtjänst och stadens fritidsverksamhet stärks. Fler mötesplatser ska utvecklas.

Malmö barn och ungdomar ska ha tillgång till en meningsfull fritid

För Flamman är MKB (Malmö stads kommunala bostadsbolag) en viktig samarbetspartner. De känner till och stödjer verksamheten. MKB vet att Flamman kan påverka attityden hos ungdomarna. Största verksamheten på Flamman är dansen. Ungefär 50 tjejer dansar streetdance fyra gånger i veckan. Ibland åker tjejerna åker i väg och tävlar i streetdance på andra mötesplatser, som t.ex. Arena 305.

Det har inte varit någon självklarhet att Flamman skulle vara en samarbetspartner till skolan. De har varit mer konkurrenter på något sätt. Verksamhetsledaren menar att det har varit svårt att övertyga ledningen på skolan. Det har tagit ca tio år att utveckla relationen med skolan, och numera har verksamheten flyttat in i skolans lokaler.

Drömmarnas Hus har kopplat sitt fritidsutbud till stora produktioner. Under 2010 har det varit ett större projekt där teater-, dans- och cirkusungdomar ska medverka i en Wagneropera i Pildammsparken (Operaverkstaden och Sommarscen, ett samarbete med Malmöoperan).

¹⁰ ”Policy för mötesplatser för unga i Malmö”

I det kommunala och regionala uppdrag som Drömmarnas Hus har finns skolpedagogiska delar under skoltid. Det innebär att ungdomarna kan få kännedom om vad Drömmarnas Hus har att erbjuda, och att man kan använda skolan som rekryteringsbas.

Även Garaget kan använda skolan som rekryteringsbas, då det kommer skolelever som besöker biblioteket under skoltid. På Kraftstationen arbetar projektledaren även som gymnasiepräst i Malmö, vilket gör att väldigt många unga vet att Kraftstationen finns.

Många skolklasser gör projekt på Arena 305. Det är mycket gymnasieprojekt och ungdomarna känner till att det Arena 305 är en plats där man kan genomföra sina arrangemang.

Projektledaren på Lagret menar att skolan kan vara ett hinder. Skolan har potential att vara en god samarbetspartner men är oftast inne på definitioner av rätt eller fel. Något som kan hämma kreativitet.

Personalen på Flamman arbetar endast kvällstid vilket begränsar möjligheten till nätverksarbete och marknadsföring. På Arena 305 har man däremot andra möjligheter att arbeta utanför huset. Arena 305 har samverkan med andra kommuner och andra fritidsgårdar. De bygger nätverk med annan personal. Ungdomarna på Arena 305 har åkt på turné, arrangerat tjejmässa, och varit med på Malmöfestivalen.

Effektmål

Kommunfullmäktige har ålagt alla nämnder att verka för att skapa fler mötesplatser för unga. I och med detta mål ställs det krav på utveckling, kreativitet och seriositet. Ambitionen är att ge Malmös barn och ungdomar tillgång till en meningsfull fritid. "Meningsfull" används i detta sammanhang som att verksamheten ska tillföra ett mervärde för den enskilde och i förlängningen också för samhället.

Mångfald – alla kan delta

Mötesplatser för unga i Malmö karaktäriseras av trygghet, tilltro och respekt för varandra, respekt för de mänskliga rättigheterna, jämlikhet, jämställdhet, alla människors lika värde och ett demokratiskt samhälle.

Garaget är en generationsöverskridande mötesplats och man arbetar mycket med värdskap och bemötande. Personalen arbetar alltid två och två för att besökarna ska kunna bli väl bemötta och väl omhändertagna. Kvällstid lånas lokalerna ut kostnadsfritt till externa aktörer. Förutsättningarna är att det är ett avgiftsfritt, öppet arrangemang, och att det inte serveras alkohol. Utlåningen av lokalerna bygger på förtroende, de som ska arrangera får nycklar och larmkod.

Lagret arbetar deltagardrivet och deras metoder bidrar till att undanröja hinder för det som de unga vill genomföra. Ungdomarna arbetar fram egna projekt och formulerar en projektbeskrivning. Personalen och ungdomarna arbetar kontinuerligt för att höja svårighetsgraden på respektive projekt. Ungdomarna lär sig att bygga upp argument och ett resonemang kring projektet. De blir säkra i vad de vill säga, och vad de vill framföra.

Ungdomarna arbetar med ett projekt i taget, vilket lär ungdomarna att dra erfarenheter till nästa projekt. Personalen varvar ungdomarnas eget arbete med övningar, som ska underlätta för ungdomarna att genomföra de olika delarna i projektet.

När det gäller att hantera förhållandet mellan tjejer och killar så arbetar verksamheterna på olika sätt. Lagrets uppfattning är att det är lättare att styra i somargrupperna än i den öppna verksamheten. Där går det att skapa en jämn könsfördelning och en bra geografisk spridning.

Flamman ”hanterar” inte förhållandet mellan tjejer och killar eftersom det är en öppen verksamhet. Verksamhetsledaren menar att det finns en etnisk kulturkrock. Tjejerna blandar sig inte så mycket med de andra ungdomarna, de håller mest på med dans. Flamman har inga kvinnliga fritidsledare och därför får inte tjejerna komma till själva fritidsgården. På dansen är det kvinnliga danslärare och till dansen får tjejerna komma.

På Arena 305 har personalen noterat att killar och tjejer beter sig lite olika när de kommer till verksamheten. Killarna går rakt in i caféet och tar för sig, medan tjejerna uppehåller sig mer i foajén. Personalen vet att de måste bygga en relation innan tjejerna börjar engagera sig i något. Därför samarbetar de med Popkollo och håller lördagsöppet för tjejer. Det arrangeras miniprojekt kring att spela och sjunga i band, för att slussa in tjejer i den ordinarie verksamheten. Under våren har det funnits tre tillfällen med kvinnliga artister och kvinnliga tekniker. Det är kvinnor som genomför men det är riktat mot alla. Det är ett sätt att försöka få fram kvinnliga förebilder. Personalen menar att de måste arbeta mer med att presentera kvinnliga förebilder. Det kommer inte av sig själv.

Det framkommer i flera av intervjuerna att det är svårare för tjejer att delta i de olika aktiviteterna. Det är viktigt med tidpunkten, och att det är aktiviteter som är accepterade av föräldrarna. Garaget har många unga tjejer som besöker verksamheten efter skolan. Tjejernas intressen är främst datorer, böcker och den kreativa verkstaden. Ett bibliotek är inte så hotfullt som en ungdomsgård, och det finns en möjlighet för föräldrarna att se verksamheten. Det får också den effekten att även fler vuxna besöker Garaget, eftersom deras barn besöker verksamheten.

På Drömmarnas hus tar man hänsyn till tjejerna vid arrangemang av fritidsaktiviteter. Det är viktigt hur man lägger tiderna. Tjejerna får inte gå ut när det är mörkt och därför måste man börja lite tidigare på eftermiddagarna. Föräldrarna har klart uttryckt det önskemålet, eftersom det inte alltid är någon som kan följa med vid lämning och hämtning.

Flera av verksamheterna tar upp betydelsen av kvinnlig personal. Sedan man tagit in kvinnlig personal så har fler tjejer deltagit. Kraftstationen lyfter fram att det är viktigt med blandad personal, det måste finnas tillgång till kvinnlig ledare för tjejerna och manlig ledare för killarna.

Många ungdomar funderar över sin sexualitet. På Garaget tar man in litteratur i förhållande till det som arrangeras i lokalerna. RFSL ungdom ska hålla två cafékvällar och då tar man in HBTQ-litteratur. På Kraftstationen har man arbetat mycket med det ”queera” temat. Bekräftar den unga människan utifrån den person som den är, inte utifrån den person som den tror att den måste vara eller inte får vara.

I flera av verksamheterna erbjuds extra stöd till de unga som har behov av detta. På Kraftstationen arbetar bland annat en socionom, och projektledaren menar att det är viktigt

med en socionom för den här typen av verksamhet, eftersom det innebär ett stort ansvar och mycket kontakt med skolkuratorer. Socionomer och diakoner har anmälningsplikt och om personalen upptäcker något som måste anmälas så är det bättre om skolan gör det. Kraftstationen har ett förtroende som går utanför skolans ramar, och de vill inte agera poliser.

Kraftstationen samarbetar också med sociala jouren i stadsdelen. Man tipsar varandra i ett slags beskyddartänk för individen. Kraftstationen och polisen arbetar ofta med samma ungdomar, och man har arbetat fram en metod för att behålla förtroendet till ungdomarna.

Flamman är ingen frizon och personalen ställer inte upp på att ungdomar håller på med kriminella handlingar eller droger. Personalen försöker hjälpa ungdomarna på olika sätt, genom enskilda samtal, temaföreläsningar, och med olika samarbetspartners vid exempelvis jobbcoachning. De har ett nätverk som kallas ”Kompis – kompis – kompis” som ska hjälpa ungdomarna att komma på bättre tankar.

För de ungdomar som har stora problem har Flamman tio frivilliga ”Flammankompisar” som fungerar som mentorer. Då skriver Flamman ett symboliskt och moraliskt kontrakt med den unge. ”Flammankompisarna” hjälper till att ta kontakt med olika instanser, och det är bara personalen som känner till vilka ungdomar det gäller. Den här delen gör Flamman ideellt.

Inflytande och delaktighet

Mötesplatsens verksamhet anpassas och formas av de unga och de vuxna gemensamt, i öppen och kreativ samverkan. De unga är delaktiga i såväl planering av aktiviteter som genomförande och uppföljning. Aktiviteter på mötesplatsen anpassas efter de förutsättningar som finns vid varje given tidpunkt. Förändring ska ske i dialog och samarbete mellan de unga och de vuxna.

På Arena 305 anser personalen att det viktigaste är att initiativen kommer från ungdomarna, att det är på deras villkor, och att det är deras arrangemang. Personalen fungerar mer som stöttepelare, och de förklarar att det är en fin gränsdragning mellan att berätta vad ungdomarna ska göra, och att få dem att komma på det själva. Behovet hos besökarna har drivit fram de förändringar som gjorts på Arena 305. Deltagarna har själva kommit med idéerna.

En av förväntningarna var att Flamman skulle vara ungdomarnas ”mark”. Det skulle inte få vara någon föräldranärvaro eller några föräldramöten. Verksamhetsledaren berättar att Flamman upplevs som ett andra hem och att förtroendet mellan ungdomar och personal är unikt. Det finns inga skriftliga regler som: ”här ska vi prata svenska” som verksamhetsledaren menar finns i andra fritidsverksamheter. Ungdomarna använder sitt eget språk och tillåts göra detta. De har en egen uttrycksform – språkbruket kan uppfattas som grovt av utomstående, men enligt verksamhetsledaren betyder det ingenting egentligen eftersom det är ett uttryckssätt vännert emellan.

På Garaget lyfter processansvarig fram delaktighet och möjlighet att påverka. Garaget byggdes upp i samråd med de närboende genom så kallade dialogworkshops. Den processen har bidragit till att Garagets verksamhet ser ut som den gör i dag. Det finns stora tavlor ute i biblioteket, där besökare kan skriva upp vilka böcker och material till kreativa verkstaden som önskas. Det finns också andra kanaler för att påverka innehåll och utbud. Dels via webben men också genom olika enkäter som finns i lokalen.

Från början fanns en idé om brukarstyre med öppna möten en gång i månaden, men Garagets styrgrupp bestämde att inflytandet över verksamheten skulle bestå mer av konsultation från brukarna. Personalen har känt att det har varit svårt att veta hur det ska utformas: brukarstyre, fokusgrupper, referensgrupper?

På Lagret har personalen arbetat fram en process där personalen samlar upp intresset och reaktionerna kring de olika aktiviteterna. Därefter skapas en dialog kring innehållet. Det kan vara ungdomar som vill initiera och driva en idé, eller ungdomar som vill färdigställa påbörjade projekt.

Även Kraftstationen har verksamhet som utvecklats utifrån de behov som finns. Förra året hade man en tjejgrupp och en killgrupp. Det blev även konfirmandgrupp eftersom ungdomarna ville diskutera livsfrågor och kristen tro som ett tolkningssätt.

Det som lockar ungdomarna till Drömmarnas hus är de många konstformerna och de större teaterprojekten. Under 2010 har det varit ett operaprojekt där teater-, dans- och cirkusungdomar har medverkat i en Wagneropera i Pildammsparken (Operaverkstaden och Sommarscen, ett samarbete med Malmöoperan). Deltagarna förväntar sig ett stort mått av delaktighet. Det kan upplevas som spännande av målgruppen att man inte upprepar saker.

Samhällsengagemang

Mötesplatser för unga i Malmö samverkar med föräldrar, föreningsliv, andra mötesplatser för unga, andra verksamheter inom Malmö kommun och det omgivande samhället. De vuxna uppmuntrar och inspirerar de unga att aktivt delta i såväl mötesplatsens utveckling som i samhällsutvecklingen i stort. Ungdomar har möjlighet att delta i aktiviteter i olika delar av staden.

Samtliga verksamheter uppmuntrar och inspirerar de unga till att aktivt delta i mötesplatsens utveckling. Det är däremot svårt att beskriva vilket mervärde verksamheten ger vad gäller att uppmuntra och inspirera till att aktivt deltagande i samhällsutvecklingen i stort. Ett sådant engagemang kan ju komma senare i livet, tack vare tiden på mötesplatsen, men det är ett mål som kan vara svårt att följa upp och mäta.

På Lagret anser man att det är viktigt att ungdomarna lär sig att tänka kritiskt i ett tidigt skede eftersom det är relevant för problemlösning och kunskapsinhämtning. De lyfter fram att bästa perioden att arbeta med målgruppen är under sommaren, då de är lediga från skolan. Projektledaren på Lagret tror inte att politiker, skola och företag har det här synsättet, men att det är viktigt att man inser att den här sortens arbete är relevant för samhällsutvecklingen.

Flera av mötesplatserna har en övre åldersgräns. Verksamheterna har olika strategier för att ta hand om de ungdomar som är överåriga för verksamheten. Dels genom volontärverksamhet, men också genom att anställa ungdomar i olika former. De flesta har möjlighet att anställa ungdomar i projekt som finansieras av Malmö stad, så som ”Ung i sommar”.

Ungdomarna ska ha möjlighet att delta i aktiviteter i olika delar av staden. Besökarna till verksamheterna är oftast ungdomar från närområdet, men flera verksamheter besöks av ungdomar från hela Malmö. Flera av verksamheterna för statistik över vilka besökarna är och var de kommer ifrån.

Drömmarnas hus har i sitt projekt Green Team följt med ungdomar ut i Malmö för att låta dem ”prova på” olika aktiviteter. Projektkoordinatören menar att finansiering och transporter kan vara hinder för ungdomarna att delta i föreningsaktiviteter av olika slag.

Kvalitet, uppföljning och utvärdering

För att utforma och utveckla mötesplatser för unga av god kvalitet behövs insatser på olika nivåer. Det handlar om förutsättningar för verksamheten, det arbete som utförs på mötesplatsen och de resultat som uppnås.

De anställda är i detta sammanhang en av de viktigaste resurserna. Genom sitt sätt att vara, och tillvarata de ungas eget engagemang, visar de i handling hur mångfald, delaktighet, inflytande och samhällsengagemang utgör en helhet. De vuxnas kompetens och möjligheter till utveckling är viktig för verksamheten.

En väl fungerande verksamhet ska vara strukturerad med tydliga mål, uppföljning och återkommande utvärdering. Detta är ett ansvar såväl för förtroendevalda som för ledare på olika nivåer. I detta arbete behövs en återkoppling och dialog mellan mötesplatsen, vuxna och de unga, och den huvudman som har det övergripande ansvaret.

De av kommunfullmäktige beslutade målen följs upp i samband med delårsbokslut och årsanalys. Under 2012 kommer en kommunövergripande uppföljning och utvärdering att göras för att ge underlag för en revidering av "Policy för mötesplatser för unga i Malmö". Har policyn nått sitt yttersta syfte att leda till en förstärkning av ungas möjligheter till en meningsfull fritid och en uppvärdering av fritidsverksamhet för unga?

En framgångsfaktor som Arena 305 lyfter fram är olika musikstilar och olika kulturer som möts under ett tak. Inte som andra fritidsplatser i Malmö där man delar upp musikstilar på olika ställen. Personalen vill ha en mötesplats där alla kan fungera under samma tak oavsett vilken plats man kommer ifrån. De anser att det är förödande att dela upp folk.

Ett annat perspektiv är att Arena 305, tidigare Kajplats 305, har funnits länge. De har fina lokaler och modern teknik, vilket är värdefullt. Det finns stora möjligheter då man har stor frihet, och en tillräckligt stor budget. Verksamheten behöver inte ansöka varje gång de ska göra ett arrangemang. Andra organisationer kan ha svårt att hitta finansiering.

Flammans framgångsfaktorer är aktiviteterna och att personalen är ung. De rekryterar ungdomsledare internt från Flamman. Verksamhetsledaren betonar att allt handlar om pengar, det mesta av budgeten går till personal.

På Garaget är det framför allt kvällsarrangemangen som är framgångsfaktorn. Det är enkelt att genomföra ett arrangemang. Det finns vissa regler, men i övrigt är det fritt. De som vill göra ett arrangemang ringer till Garaget, och sen hjälper Garaget till med marknadsföring.

En av framgångsfaktorerna på Lagret är den opretentiösa, kravlösa dialogen som personalen strävar efter, men som de inte alltid uppnår. I Lagrets sommarverksamhet får personalen kritik från förvaltningen när de använder budgeterade medel till frukost för deltagarna. Projektledaren menar att politiker och ekonomer inte ser nyttan med en frukost, men tror att det kan vara ryggraden i deras verksamhet.

Kraftstationen lyfter fram personalens sätt att arbeta. De ser behoven och arbetar utefter det. Att kunna se och lyssna, väl medvetna om att innehållet har en funktion. Ett exempel är aktiviteten "Baka med Sofie". Det är inte för att besökarna ska baka utanför att det ska bli ett naturligt tillfälle till samtal. Bakningen blir ett pedagogiskt instrument för att bygga upp någonting.

Drömmarnas Hus försöker hela tiden känna av och läsa av vad målgruppen tycker är intressant. Kan man erbjuda det som efterfrågas? Personalen anställs i projektform, och det finns ett visst in- och utflöde då viss spetskompetens efterfrågas. Pedagogerna är aktiva konstnärer inom sin nisch, som ger mycket energi och liv in i verksamheten. En viktig anledning till att man lyckas nå unga i Rosengård är att verksamheten finns i området.

Flamman lyfter fram att de hade stort stöd av stadsdelen under den s.k. Storstadssatsningen, vilket hjälpte dem att utveckla verksamheten vidare. De har fått mycket hjälp på föreningssidan genom föreningsassistenten. Föreningen är liten och har inte möjlighet att föra någon lobbyverksamhet. Verksamhetsledaren menar att de kommunala pengarna ofta hamnar någon annanstans. Ungdomar på Drömmarnas hus och i Rosengård får det stora stödet från Malmö stad. Staden stödjer gärna engångsprojekt med stora summor men det upplevs som svårt att få stöd för tjejevverksamhet. Det finns önskemål om att politikerna borde komma på besök.

På Garaget har det hela tiden funnits en drivande styrgrupp. Från början fanns en idé om brukarstyre med öppna möten en gång i månaden, men styrgruppen bestämde att inflytandet över verksamheten skulle bestå mer av konsultation från brukarna. Personalen har känt att det har varit svårt att veta hur det ska utformas: brukarstyre, fokusgrupper, referensgrupper?

När det gäller Kraftstationen upplever projektledaren att stadsdelen har varit intresserad och positiv. Kraftstationen ska vara ett komplement till kommunal verksamhet, och projektledaren menar att det är synd om kommunen slutar att satsa på ungdomarna bara för att andra intressenter visar intresse för målgruppen.

I flera av verksamheterna samlas det in olika slags kvantitativa data som finns lätt tillgängliga i rapportform. Verksamheterna gör undersökningarna för att politikerna vill ha dem, men en del verksamheter upplever inte att politikerna gör något konstruktivt av resultatet. Flera verksamheter efterlyser en ökad dialog med politikerna.

Stadsdelen är en viktig aktör oavsett vem som är huvudman till verksamheten. Graden av samarbete och dialog beror på vilka chefer och tjänstemän som arbetar i stadsdelen och i de olika förvaltningarna. Det upplevs inte alltid som att stadsdelen är så väl insatt i vad verksamheterna gör.

Slutsatser

Profilering

Det kan vara intressant att se hur de olika verksamheterna profilerar sig. Vad i verksamheten är unikt?

Arena 305, tidigare Kajplats 305, har funnits länge och det är olika musikstilar och olika kulturer som möts under samma tak. Inte som på andra mötesplatser i Malmö där man delar upp musikstilar på olika ställen. De har fina lokaler och modern teknik. Arena 305 har varit helt befriade från skadegörelse.

Flamman upplevs som ett andra hem och verksamhetsledaren menar att förtroendet mellan ungdomar och personal är unikt. En av de första förväntningarna var att Flamman skulle vara ungdomarnas ”mark”. Det skulle inte få vara någon föräldranärvaro eller några föräldramöten. En annan förväntan var att Flamman skulle försöka lyfta ungdomarnas frågor. Det finns inga skriftliga regler som: ”här ska vi prata svenska” som verksamhetsledaren menar finns i andra fritidsverksamheter. Ungdomarna använder sitt eget språk och tillåts göra detta. De har en egen uttrycksform – språkbruket kan uppfattas som grovt av utomstående, men enligt verksamhetsledaren betyder det ingenting egentligen eftersom det är ett uttryckssätt väner emellan.

Garaget har blivit lite av en mötesplats för unga tjejer. Tjejernas intressen är främst datorer, böcker och den kreativa verkstaden. Ett bibliotek är inte så hotfullt som en ungdomsgård, och det finns möjlighet för föräldrarna att se verksamheten. Många vuxna som besöker Garaget kommer hit eftersom deras barn besöker verksamheten.

Lagret vill uppmuntra skapande och har utformat metoder så att det blir deltagardrivet. Att få de anställda ungdomarna att arbeta som individer, att arbeta som grupp, att ta ansvar, att genomföra, och att reflektera. Ungdomarna får arbeta fram egna projekt, och personalen arbetar metodiskt med att ställa frågor till ungdomarna för att höja svårighetsgraden på respektive projekt. Ungdomarna lär sig att bygga upp ett resonemang kring projektet vilket leder till att de känner sig säkra i vad de vill säga och vad de vill framföra.

Kraftstationen är ett ungdomsdiakonalt socialt projekt. Den typiske besökaren är den som är sökande. Ungdomarna förväntar sig att de ska kunna komma hit, umgås, träffa vuxna, träffa varandra, och bara vara. Många ungdomar funderar över sin sexualitet. Därför har personalen arbetat mycket med det ”queera” temat. Bekräftat den unga människan utifrån den person som den är, inte utifrån den person som den tror att den måste vara eller inte får vara.

Det som lockar ungdomarna till Drömmarnas hus är de många konstformerna och att man inte hela tiden upprepar saker. De unga förväntar sig att man kan delta i en stor produktion. Under 2010 har det varit ett större operaprojekt där teater-, dans- och cirkusungdomar har medverkat i en Wagneropera i Pildammsparken (Operaverkstaden och Sommarscen, ett samarbete med Malmöoperan).

Varför

Policyn uttrycker att unga utan krav kunna ska kunna spendera sin fritid på en mötesplats, d.v.s. ”bara vara”, men de ska också ha möjlighet att ta eget ansvar, planera, genomföra och följa upp egna aktiviteter och arrangemang. Är verksamheterna deltagardrivna eller personaldrivna? Många verksamhetsledare beskriver framgångsfaktorerna i sina verksamheter i ord som ”brukardelaktighet på riktigt, stor del av delaktighet, och delaktighet på riktigt”.

I flera av verksamheterna kan man ”bara vara”, men det finns möjlighet till olika aktiviteter om den unge så själv vill. Den vuxne finns som ett stöd i verksamheten, och ibland behöver den vuxne ”puffa på”. Lagret är den verksamhet i denna undersökning som metodmässigt arbetar mest med att den unge själv ska planera, genomföra och följa upp. Ta eget ansvar och reflektera över läroprocessen. På Drömmarnas hus förväntar sig deltagaren att få vara med i en stor produktion. Där ingår också former för delaktighet och planering men det är verksamheten själv som anordnar samarbete med andra aktörer så som Malmöoperan.

Lagrets projektledare upplevde att de var för gamla för målgruppen, de visste inte riktigt vad målgruppen ville ha. Därför arbetade de initialt med att ta reda på vad målgruppen ville. Den processen fick ta tid. Flammans ungdomar uttryckte tydligt att det skulle vara ”ungdomarnas” mark. Därför har man ingen föräldrasamverkan, och verksamhetsledaren lyfter fram att en av framgångsfaktorerna är att ledarna är unga.

Vad

Samtliga verksamheter som har möjlighet att anställa ungdomar i sommarpraktikprojektet ”Ung i sommar”, uttrycker att det har varit en framgångsfaktor. Ungdomarna arbetar med olika slags projekt och konceptutveckling i den verksamhet de befinner sig i. Det ger den unge en möjlighet att pröva på, på riktigt. Flera verksamheter beskriver också hur de ser på dem som är överåriga för verksamheten. Lagret och Kraftstationen lyfter fram att en målsättning är att ungdomarna inte ska behöva verksamheten efter ett tag. Att de unga ska klara sig själva. Drömmarnas hus efterlyser snarare ett uppdrag från staden för att kunna arbeta mot den äldre målgruppen. De har lämnat in en ansökan till Arvsfonden för att kunna arbeta mer med de äldre ungdomarna. Flera av verksamheterna anställer de äldre ungdomarna i olika projekt eller låter dem arbeta volontärer.

Hur

Flera verksamheter betonar vikten av kvinnliga ledare. Dels för att man har märkt att fler tjejer deltar i verksamheter som har kvinnliga ledare, dels för att man har märkt ett behov av kvinnliga ledare för att tjejerna på ett friare sätt ska kunna prata och ha en dialog med en vuxen. Andra faktorer som verksamheterna lyfter fram är själva innehållet i aktiviteterna. Tjejer deltar oftast i aktiviteter kopplade till dans, teater, konst, böcker och datorer.

Det är också av betydelse på vilken plats verksamheten finns. Garaget lyfter fram att biblioteket är neutral mark. Drömmarnas hus har arbetat mycket med tidpunkten för aktiviteten. Om föräldrar inte kan lämna och hämta sina barn måste aktiviteterna förläggas innan det blir mörkt.

I policyn under rubriken Samhällsengagemang uttrycks att *ungdomar har möjlighet att delta i aktiviteter i olika delar av staden*. Drömmarnas hus har i sitt projekt Green Team följt med ungdomar ut i Malmö för att låta dem ”prova på” olika aktiviteter i friluftsföreningar.

Projektkoordinatorn för Drömmarnas hus beskriver att finansiering och transporter kan vara hinder för ungdomar att delta i föreningsaktiviteter av olika slag.

Skolan är en viktig samarbetspartner. För Drömmarnas hus och Garaget är skolan en naturlig rekryteringsbas. Drömmarnas hus har pedagogiska inslag under skoltid och Garaget är skolbibliotek under förmiddagarna. Flamman upplever snarare att skolan har sett Flamman som en konkurrent. Efter tio års verksamhet har nu samarbetet kommit i gång och Flamman har flyttat in sin verksamhet i skolans lokaler. Lagret belyser snarare problemet med skolans metodik. I skolan är det mycket fokus på vad som är rätt eller fel, snarare än att lära eleverna att bli problemlösare.

Frågor för framtiden

I dag finns det olika huvudmän för de mötesplatser som finns för unga i Malmö stad; stadsdelar, förvaltningar, föreningar och andra aktörer som exempelvis Svenska kyrkan.

Hur ska Malmö stad ta ett samlat grepp kring mötesplatserna och hur ska de övriga aktörerna kunna vara med och bidra till mötesplatsernas utveckling? Vilka former ska finnas för detta? MKB är en viktig samarbetspartner för Flamman. Det finns etablerade och nya aktörer som gärna ser ett samarbete med, och emellan, verksamheter som arbetar med unga.

I undersökningen framgår att de olika verksamheterna arbetar med olika metoder, men metoderna i sig skiljer sig mellan verksamheterna. Vissa verksamheter är i hög grad deltagardrivna, som exempelvis Lagret, medan andra verksamheter är mer personaldrivna, så som Drömmarnas hus. Det varierar också i vilken grad som verksamheterna diskuterar och dokumenterar metod. Fördelen med en mer systematisk dokumentation av olika metoder, är möjligheten att överföra kunskap till andra verksamheter. Det är också lättare att påvisa både goda och dåliga exempel.

I policyn för ”Mötesplatser för Malmös unga” finns inget specifikt uttalat om metod. Däremot förutsätts ett praktiskt pedagogiskt arbete på mötesplatserna för att nå effektmålen. Det kan därför vara av vikt, att i framtiden undersöka på vilket sätt som verksamheterna arbetar för att nå effektmålen.

Utvärdering av policyn ska ske 2012. Det hade varit värdefullt att fördjupa sig i Malmö stads definition av mötesplatser. Är det relevant att mötesplatsen ska vara helt eller delvis finansierad av kommunen för att få ingå i definitionen av mötesplatser för unga?

En samlad undersökning kring var ungdomarna deltar och var de kommer ifrån hade varit intressant för att fördjupa förståelsen för ungdomarnas rörelsemönster.

Det hade också varit intressant att studera de utvärderingar som görs i dag i de olika mötesplatserna. På vilket sätt är de uppbyggda? Hade det gått att skapa ett gemensamt utvärderingsverktyg för mötesplatser för unga i Malmö stad?

Didaktisk återkoppling till princip, koncept och metod

Av Lars Lagergren

Diskussionens utgångspunkter

Som även framhållits ovan finns det klara kopplingar mellan de tre didaktiska nivåerna, princip, koncept och metod hos de undersökta verksamheterna. Innan vi fördjupar oss i dessa kopplingar och den tidigt utlovade diskussionen kring målen för verksamheterna och deras funktion som stöd för uppföljning och utvärdering, återupprepas vad jag kunnat tolka fram som varande den av Malmö Stad framförda principen bakom verksamheterna, nämligen *att kunna ge ungdomar en meningsfull fritid, med möjligheter att få sina egna önskemål om upplevelser och eget skapande uppfyllda*.

Konceptet, svaret på frågan ”vad?” fann vi vara en komplicerad konstruktion i flera nivåer. Överst kommer mötesplatser för unga enligt definitionen:

En målinriktad, icke-kommersiell, och bemannad verksamhet öppen för alla mer än en gång per vecka. Den har de ungas behov och önskemål i fokus och riktar sig till ungdomar, inom åldersspannet 12 – 25 år, på deras fritid och är helt eller delvis finansierade av kommunen.

Konceptet utvecklas sedan genom verksamhetens inriktning och slutligen dess olika mål, vilka är avhängiga de högre nivåerna. Med inriktning menas:

I Malmö kommun ska den öppna fritidsverksamheten ta sin utgångspunkt i ett främjande perspektiv. Det vill säga bestå av mötesplatser som är till för alla unga och där alla unga är välkomna. På dessa mötesplatser bygger den pedagogiska verksamheten på det positiva hos de unga. Detta förhållningssätt innebär samtidigt att verksamhetens effekter för vissa ungdomar också blir förebyggande.¹¹

Denna inriktning följs av två typer av mål som formuleras enligt följande:

- Inriktningsmål som anger på vilket sätt kommunen har valt att arbeta med respektive område, vilka vägval som gjorts.
- Effektmål som anger vilka resultat insatserna förväntas leda till för Malmöborna.¹²

Inriktningsmålen talar om att Malmös barn och ungdomar ska ha tillgång till meningsfull fritid och att möjligheterna till en meningsfull fritid för barn och unga ska förbättras genom att samarbetet med föräldrar, skola, förenings- och kulturliv, socialtjänst och stadens fritidsverksamhet stärks, samt att fler mötesplatser ska utvecklas. Dessa mål är således liktydiga med vad Malmö Stads formulerade inriktning. Den andra typen av mål är *effektmålen*. Dessa uttrycker vilket mervärde verksamheten ska tillföra Malmös ungdomar och sorteras in i tre olika områden, vilka är (a.) mångfald – alla ska kunna delta, (b.) inflytande och delaktighet samt (c.) samhällsengagemang.

Sammanfattningsvis kan vi säga att konceptet ”mötesplatser för unga” ska vara en målinriktad, icke-kommersiell, av kommunen helt eller delvis finansierad och bemannad fritidsverksamhet öppen för alla mer än en gång per vecka, vars pedagogiska verksamhet bygger

¹¹ Policy för mötesplatser för unga, a.a..

¹² A.a.

på det positiva hos de unga (i åldersspannet 12 – 25 år) samt har dessa ungas behov och önskemål i fokus. Verksamhetens ska även uppfattas ge en meningsfull fritid av ungdomarna, samt ge möjligheter till inflytande och delaktighet, och samhällsengagemang (Puh!).

Hur princip och koncept motsvaras i praktikens metoder?

Nu kommer vi till hur-nivån och dess koppling till de två övriga nivåerna. Hur komplicerat Malmö Stads koncept än blev så förefaller det motsvaras i praktiken hos alla sex verksamheterna i undersökningen. På alla utom en punkt, den allra sista. Den om samhällsengagemang, vilken inte hade någon förankring i principen bakom verksamheten.

Hur gick då förankringen till? Vilka metoder användes för att klara av att i så hög grad motsvara de förväntningar som princip och koncept har på verksamheten? I redovisningen ovan framgår t.ex. hur Arena 305 skapar en scen både för killar och för tjejer där flera olika stilar får plats. Där finns dansgrupper och miniprojekt samt relationsstärkande samtal för att locka och sedan stärka tjejerna i en verksamhet som av tradition alltid varit i det närmaste totalt manligt dominerad. Även Flamman erbjuder dans av samma skäl. Garaget har gått ett steg längre om medvetet gjort verksamheten un-cool för att locka tjejer. Anledningen till att jag här lyfter fram riktade verksamheter för att locka tjejer är att jag tolkar dem som taktiker att uppnå målet om allas deltagande. Verksamheter inom den öppna fritidsverksamheten är av tradition starkt dominerat av killar.

Går det att se graderna av mångfald i förhållande till t.ex. etnicitet, klass eller ålder? Vi får utgå ifrån att kravet på verksamheterna inte kan vara att alla stadens ungdomar ska kunna delta alltid och samtidigt på samma villkor. I stället ska ju detta tillgodoses av mångfalden av mötesplatser. Varje mötesplats har således sitt eget koncept och mångfalden ska emana ur detta. Arena 305 löser mångfalden genom begränsningar som ger plats för andra stilar än de som kommit att dominera. Sannolikt finns inte bara en genusaspekt på denna justering av verksamheten, utan också en klassaspekt. Musikstil är i relativt hög grad kopplat till klass och etnicitet – rappare och hårdrockare skiljer sig från varandra därvidlag, även om undantag finns. Just när det gäller kultur och organiserad idrott framträder klasskillnader tydligt. Vi kan t.ex. konstatera att skejt-anläggningen vid Stapelbädden domineras inte bara av killar (i alla åldrar), utan mer precist av killar ur medelklassen.¹³ En sådan utveckling är långt ifrån ovanlig. Vi kan konstatera att redan aktiva personer ur medelklassen dominerar när det gäller att tillgodogöra sig utbud inom kultur, fritid och idrott oavsett åldersgrupp.¹⁴ Tendenser i enlighet med detta konstaterande skiner igenom i de olika berättelserna om de undersökta verksamheterna på ett eller annat sätt. För Flammans del blir detta synligt i form av en initial brist på förväntningar hos tänkbara samverkanspartners.

Alla, utom Drömmarnas hus, säger sig utgå från ungdomarnas önskemål och initiativ – inkluderat inflytande och delaktighet – i sina respektive verksamheter. Kraftstationen har bara delvis denna inriktning. Ledordet för Kraftstationen tycks istället vara ”behov” och det talas i termer av ”besökaren är sökande” och att ”ungdomarna förväntar sig att de ska kunna komma hit, umgås, träffa vuxna, träffa varandra, och bara vara”. Till skillnad mot de övriga verksamheterna ligger fokus hos Kraftstationen främst på det meningsfulla och i andra hand på upplevelser och skapande.

¹³ Norberg Hansen C, Lagergren L & Andersson T (2009) *Utvärdering av projekt ”Mötesplats Stapelbäddsparken” Steg 2 Vision och målsättning*; Rapport från Fritidsvetenskapligt program Malmö högskola, nr 8, Malmö högskola

¹⁴ Se, bla: Engström, Lars-Magnus (1999) *Idrotten som social markör*; HLS Förlag, Stockholm

Drömmarnas hus idé om att förändra Världen med teater, samt att de i regel presenterar färdiga koncept och produktionsförslag, pekar på begränsat inflytande och delaktighet och att besökaren förr ska anpassa sig till verksamheten än tvärt om. Märk väl, det ligger inget värderande rörande utfall i denna kategorisering. Det finns absolut inget som säger att graden av meningsfullhet, upplevelser och eget skapande skulle vara lägre. Skillnaden ligger in att Drömmarnas hus ställer högre krav på besökaren än de andra verksamheterna, då de förväntas ingå i färdiga sammanhang som styrs av andra än ungdomarna själva. (I någon mening kan verksamheten jämföras med om ungdomen vill idrotta i en förening – vederbörande måste anpassa sig till det regler och krav som ställs upp av idrotten och föreningen. Följer du inte dessa kan du inte vara med fullt ut.)

I övrigt kan vi notera att Flamman har kommit långt i sina strävanden att samverka med lokala aktörer, som är ett av de mål som formulerats i konceptet. Drömmarnas hus samverkar med skolan. Några av andra verksamheterna har också upparbetat mer odefinierbar samverkan med andra organisationer av olika slag. Detta bör ses som positivt och i konceptets anda, då samverkan av tradition är problematiskt för öppna fritidsverksamheter i Sverige. Generellt sett har öppna fritidsverksamheter en tendens att bli isolerade historier som i värsta fall bara angår besökarna och ledarna. En tendens som inte förefaller gälla de studerade verksamheterna.

Möjligheten att följa upp och utvärdera verksamheterna.

Riktlinjer som anges för uppföljning och utvärdering av verksamheterna är klart påtalad i *Policy för mötesplatser för unga*:

(En) väl fungerande verksamhet ska vara strukturerad med tydliga mål, uppföljning och återkommande utvärdering. Detta är ett ansvar såväl för förtroendevalda som för ledare på olika nivåer. I detta arbete behövs en återkoppling och dialog mellan mötesplatsen, vuxna och de unga, och den huvudman som har det övergripande ansvaret.¹⁵

Det bör här poängteras, att hur samt i vilken grad och omfattning utvärderingar faktiskt sker i enlighet med vad som sägs i citatet ovan har inte varit en fråga för denna undersökning. Vi kan här enbart intressera oss för om, och i så fall hur, riktlinjerna är möjliga att följa, dvs. hänger nivåerna ihop och är principen formulerad så att uppföljningar och utvärderingar blir meningsfulla? Detta eftersom syftet med de inriktnings- och effektmål som återfinns på konceptnivån är att ”det ska vara möjligt att följa upp och utvärdera verksamheten utifrån policyn”.¹⁶

När det gäller inriktningsmålen följer dessa tätt på policyn. Det samma gäller två av tre effektmål. Det tredje, om samhällsengagemang, har ingen motsvarighet på policynivån, vilket gör att det varken kan följas upp eller utvärderas i enlighet med den formulerade ambitionen. Målet svarar inte heller mot något som uttrycks någon annanstans i texterna, varken i de initiala från 2007 eller de aktuella från 2010.

Hur ser det då ut för de andra målen? På den översta konceptnivån, där mötesplatsen definieras, finns ju tydliga avgränsningar, vilket underlättar alla former av granskning. Det samma gäller också inriktningsnivån, som ju hänger intimt samman med principens krav om

¹⁵ *Policy för mötesplatser för unga*, a.a.

¹⁶, A.a.

att kunna ge ungdomar en meningsfull fritid, med möjligheter att få sina egna önskemål om upplevelser och eget skapande uppfyllda. Att utvärdera verksamheter utifrån dessa kriterier ser också görbart ut. Åtminstone så länge det är fråga om kvalitativa och inte kvantitativa utvärderingar och utvärderingen bara gäller besökarna oavsett hur många de är och hur frekvent de besöker mötesplatsen. När det kommer till effektmålet rörande mångfald, måste utvärderingarnas resultat ställas i förhållande till något. Det kan vara t.ex. mångfalden i stadsdelen vari verksamheten ligger, för staden eller kanske i förhållande till ett uppskattat mått av något slag. Det andra effektmålet, det om inflytande och delaktighet, är ju något ytterst subjektivt och kanske t.o.m. en färskvara. Här finns det anledning att utveckla ett underlag (frågor) som svarar emot bestämda intresseområden, t.ex. inflytande på vad, i vilken omfattning, i förhållande till förväntning, etc. Generellt går det att påstå att meningsfulla utvärderingar i förhållandet till principen bakom verksamheterna går att genomföra som kan alstra meningsfulla (produktiva/funktionella/användbara) resultat.

Har 2007 års satsning på mötesplatser för unga betalat sig?

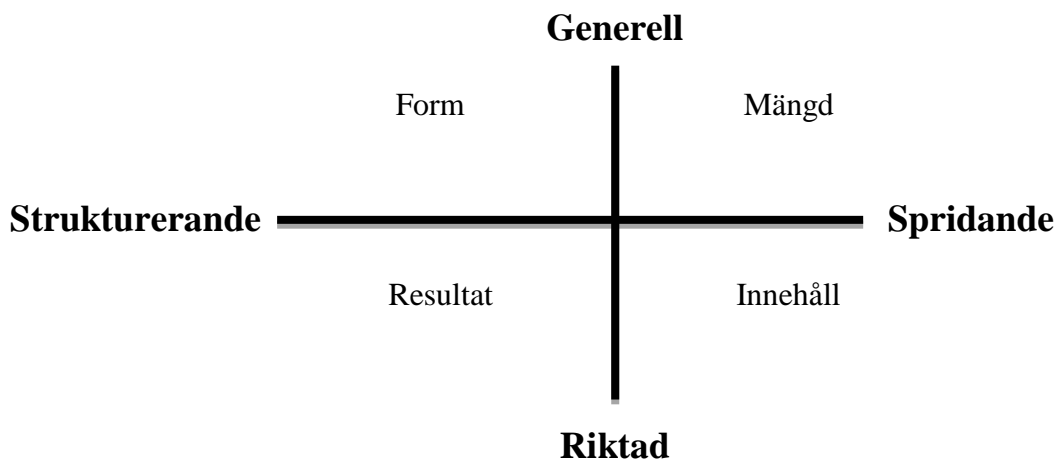
Låt oss först repetera min tolkning av satsningens princip och koncept. I *Budgetskrivelse 2007* talas det om en "En stolt och aktiv stad".¹⁷ Det talas även om kulturell rikedom och om att uppfylla Malmöbornas önskemål om upplevelser och eget skapande. Längre ner i texten lyfts "möjligheter till meningsfull fritid" för barn och unga fram. Tre nyckelord utkristalliserar sig; upplevelser, (eget) skapande och meningsfull. Dessutom framhålls att Malmö har en ung befolkning och att det därmed finns behov av att skapa ytterligare mötesplatser, arrangemang och satsningar som riktar sig speciellt till barn, ungdomar och högskolornas studenter. Detta sammantaget ledde fram till en särskild barn- och ungdomssatsning om två miljoner kronor enligt principen; *Malmö Stads unga befolkning ska ha tillgång till en meningsfull fritid, med möjligheter till upplevelser och eget skapande.*

Som framkommit i denna rapport finns det anledning att ge ett positivt svar på frågan om 2007 års satsning på mötesplatser för unga. Om de verksamheter som undersökts här är representativa för hur principen motsvarats på koncept- och metod-nivå så blir svaret; Ja, de unga som besökt de undersökta mötesplatserna har erbjudits möjligheter till en meningsfull fritid, med möjligheter både till upplevelser och framför allt eget skapande. De verksamheter som undersökts har på ett, som det verkar, utmärkt och följsamt sätt använt sig av metoder väl anpassade till de riktlinjer som koncept och princip anger. Verksamheternas berättelser visar på att fokus för arbetet för och med de unga har bibehållits.

Då det inte någonstans i de dokument vi studerat framkommit några som helst krav på t.ex. antal besökare eller besökare per ett bestämt antal satsade kronor, kan vi inte avgöra om vårt positiva svar är odelat eller inte ur det mängdperspektiv som skymtat fram i princip-texterna. Tack vare att detta mängdperspektiv inte placerats bredvid det innehållsperspektivet har sannolikt medverkat till att verksamheterna kunnat behålla fokus. Inte heller, så vitt vi känner till, har de respektive verksamheterna belastats med specificerade uppdrag som talar i termer av främjande eller förebyggande. Denna renodling ur ett formperspektiv har troligen också stärkt möjligheterna att behålla fokus, då personalen slipper grubbla på om de ska agera på det ena eller andra sättet i enlighet med någon eller några av alla de metoder för bemötande etc. som florerar inom fältet. Personalen kan istället lägga all kraft på att jobba för och med varje enskild besökare *utifrån de önskemål hon/han framställer om upplevelser och eget skapande.*

¹⁷ (2007) *Budgetskrivelse 2007*; Kommunfullmäktiges handlingar bihangsnummer 801/2007, Malmö Stad, s. 19-20.

Som synes framstå formuleringen av principen avgörande för utfallet på de två andra nivåerna. Om vi beskriver inriktningar för politiskt styrda verksamheter enligt modellen nedan blir detta tydligare.

En politiskt styrd verksamhet kan, å ena sidan, ha en generell inriktning, dvs. att nå befolkningen i stort, antingen som handling eller som information. Den politiskt styrda verksamheten kan, å andra sidan, vara riktad mot en viss målgrupp. Detta är fallet här. Genom att den är riktad bör konceptet uttala sig om-, dvs. fokus ligga på innehåll och resultat, medan krav på form och mängd får stå tillbaka. Enligt min mening är det fatalt att bland ihop korten genom att mixa inriktningar och därmed typer av krav på en politiskt styrd verksamhet. Att blanda krav som uppstår ur en generell inriktning med motsvarande för en riktad skapar förvirring och ad hoc-lösningar eftersom de, enligt mitt förmenande, ytterst sällan är kompatibla. Det samma förhållandet gäller mellan strukturerande- och spridande inriktningar. Dessa kan inte ske samtidigt, men väl som följd av den andra verksamheten, t.ex. skapandet av en fysisk mötesplats (strukturerande) bör följas av ett spridande av mötesplatsens existens och innehåll till befolkningen för fylla mötesplatsen. En verksamhet kan gå motsatt väg också, eller fram och tillbaka, vilket Projekt Stapelbädden är ett exempel på.

Modellen ställer också frågan om hur uppföljningar och utvärderingar av politiskt styrda verksamheter bör gå till och vilka frågor dessa kan tänkas ge svar på. Då jag betraktar Malmö Stads satsning på mötesplatser för unga som en riktad politiskt styrd verksamhet, är det meningsfullt att följa upp resultat i förhållande till principen bakom och det innehåll (dess koncept och de metoder som använts för att svara upp mot detta) den haft. Att i ett sent läge dra in frågor om mängd och form är inte förenligt varken med den verksamhet som bedrivits och idén bakom den. Däremot kan frågor om mängd och form ställas i förhållande till t.ex. en utvärdering av resultat och innehåll, men då handlar det om att undersöka verksamheterna ur helt nya perspektiv som inte gällde när verksamheterna planerades och bedrevs. Sådana undersökningar kan i sin tur ligga till grund för en utveckling eller förändring av verksamheten i fråga. Vad som inte bör glömmas i så fall är att det då kommer att röra sig om andra nya verksamheter grundade på andra premisser än de undersökta. Inte nödvändigtvis bättre verksamheter skapade för att Malmö Stads unga befolkning ska ha tillgång till en meningsfull fritid, med möjligheter till upplevelser och eget skapande, dvs. tre omätbara mänskliga erfarenheter.

En framåtblickande avrundning

Det handlar om renodling av princip, koncept och metoder. Anledningarna till att det, med ett undantaget ”sambandsengagemang”, bör gå utmärkt att följa upp och utvärdera mötesplatser för unga är främst att verksamheterna grundar sig i en princip som berör vad som ska ske och upplevas på plats och i stunden. Alltså inte att verksamheten ska resultera i kroniskt svårutvärderade effekter som t.ex. ökad integration, socialisation eller fostran av något slag eller i att X antal ungdomar ska ha en meningsfull fritid Y gånger. I vad mån detta är tecken på att Malmö Stad har formulerat en funktionell princip – som inte bara är väl förenlig med koncept och metod utan också utgör ett stöd för verksamheterna i alla faser dessa har att genomgå i form av idéformulering, planläggning, genomförande, dokumentation, utveckling och slutligen avveckling – eller inte, återstår att undersöka.

En sak är säker. Malmö stads policy för mötesplatser för unga är, om inte unik så, av det ovanligare och inte minst det nydanande slaget. Den ger fritiden och vad som där sker ett värde i sig och har därmed lyft upp en icke-lagstadgad verksamhet till en plats i paritet med skola, omsorg och arbete. All heder åt Malmö Stad för denna banbrytande uppgradering, som verkligen öppnar nya perspektiv för arbetet för och med unga.

Lars Lagergren

En jämförelse med Stapelbäddsparken och Stapelbädden

Av Lars Lagergren

I uppdraget formulerades följande inom syftet för undersökningen: Utvärderaren ska samla underlag för och genomföra en diskussion om vilken publik anläggningen kan rikta sig till på ett konkurrensutsatt fält. *Undersökningen vill lyfta fram andra framgångsrika verksamheter som kan vara intressanta att jämföra den påbörjade verksamheten i Stapelbädden och tydliggöra framgångsfaktorer för olika verksamheter. Allt insamlat material analyseras i förhållande till den befintliga verksamheten i hela Stapelbäddsparken och den påbörjade verksamheten i Stapelbädden.* Som underlag används den undersökning som genomfördes åren 2008 – 09. Följande slutsatser drogs från undersökningen:

Skaten, som aktivitet och kultur, dominerar platsen. Det finns en positiv grundton hos respondenterna i omdömena om anläggningen både bland brukare och bland icke-brukare. De brukare som bor i Malmö kommer i första hand från närområdet. Detta indikerar, något spekulativt, att den genomsnittlige brukaren sannolikt är en etniskt svensk medelklasspojke/man. Platsen är tillgänglig, trygg och inbjudande. Den är också till för alla, men alla är inte villiga att ge platsen en chans, ens om man känner till dess existens. Summerande punkter, problem kring ”det andra” Stapelbädden ur ett kulturperspektiv:

- Skejtkulturen är för dominant – stöter bort andra subkulturer, fr.a. tjejer.
- Skejtkulturen är en ”Svenne-kultur” – vit svensk etablerad medelklass, lockar inte andra utövare - som är unik, d.v.s. lever sitt eget liv samtidigt som den är accepterad av samhället.
- Unik är även skateanläggningen vid Stapelbädden. Succén går knappast att återupprepa. *Skapandet av platsen skedde på kulturens egna villkor*, därav bredvilligheten att flytta åkandet dit.
- Ska människor lockas till annan icke temporär verksamhet i anslutning till platsen ska denna avskärmas från skateanläggningen.
- Ska tjejer lockas krävs troligen en tydlig distansering från den ”grabbighet” som präglar skejtkulturen. Dessutom måste flera tjejer lockas samtidigt och hållas kvar som grupp under en längre tidsrymd för att en ”trygg” kultur ska kunna skapas. Tjejer bildar inte subkulturer på samma sätt som killar.
- Ska Stapelbädden bli platsen för stadens alla ungdomar, dvs. utgöra ett steg mot en minskad segregation krävs i första hand fokus på valet av verksamhet. Det är känt att ett delat intressen överbryggat många sociala hinder. Viktigt är vem som formulerar vad som är föremålet för detta delade intresse.
- Sannolikheten att hitta en eller flera verksamheter som kan delas av en så vid krets av ungdomar/medborgare att den skulle utgöra en ”smältdegel” är liten. Däremot kan sannolikt andra grupper, i stil med skejtarna, lockas att utöva ”sina” verksamhet på platsen.
- Viktigt att ingen ”äger” platsen, utan att den är både neutral och fr.a. trygg, i bemärkelsen respekterad.
- Den allra tuffaste utmaningen för Caroline och gänget på plats är att få igång ”nya” verksamheter. Det har också varit oklart om det var eftersträvanvärt att få tillstånd permanenta verksamheter eller om temporära var att föredra. Att planera för det som inte finns är som bekant svårt.
- En väg (som kanske redan används) för att komma vidare skulle kunna vara att genom aktiv ”scouting” inrikta sig mot utvalda målgrupper som bedriver en spännande och passande verksamhet i marknadsföringen. En satsning

som kan innehålla en ansträngning för att etablera en nära kontakt med målgruppen och för målgruppen viktiga personer/institutioner.

- Det gäller att först få fast verksamhet till platsen, men på rakt motsatt sätt än som var fallet med skateparken. Nu ska platsen erövra verksamheten/subkulturen och inte tvärt om. Först därefter går det att söka etablera det ”nya”. Liv föder liv.

Analys – likheter och skillnader

När det gäller verksamheten vid *Stapelbäddsparken* framstår denna som, om inte väsensskild, så varande av en helt annan karaktär än de utvalda. Jag för här, utan inbördes rangordning, fram fyra huvudskäl bakom detta. För det första är det som sker i Stapelbäddsparken inte av skapande karaktär i kulturell mening, har få drag av samverkan (skejt består av individuella aktiviteter som kan ske i grupp) och det ”meningsfulla” och ”upplevelsen” är subkulturellt betingat. Vid Stapelbäddsparken arbetas det, för det andra, inte aktivt på samma strukturerade sätt som vid t.ex. Arena 305, Garaget och Lagret för att uppnå jämställdhet inom besökargruppen. Snarare har taktiken varit mer av samma, dvs. att få in tjejer i den befintliga verksamheten. För det tredje, är Stapelbäddsparken unik i sitt slag. Platsen är välkänd och det är just på den platsen som aktiviteterna kan ske (även om andra finns). Detta innebär att det geografiska och infrastrukturella läget är av underordnad betydelse. För det fjärde, riktar sig Stapelbäddsparken till en annan, relativt avgränsad, målgrupp som är van att ta med sig sin kultur till platser utanför den egna stadsdelen.

Rörande *Stapelbädden* är läget ett helt annat. Här finns inget – och det har heller aldrig eftertraktats något – subkulturellt fundament. Platsen är inte unik, den skulle snarare, om den ritade sig mot samma målgrupp, ”konkurrera” om besökarna med några av de befintliga verksamheterna som t.ex. Garaget och Arena 305, vilka inte är utpräglade lokalt förankrade. Detta eftersom platsen ska erbjuda kulturellt skapande och upplevelser och där finns ännu inte ett tillräckligt brett lokalt behov för att fylla platsen med besökare. Platsen är dessutom en bit från de delar av staden som befolkas av unga under eftermiddagar och kvällar samt, vilket sannolikt är av betydelse, är det inte finns några bostäder i nära anslutning till platsen. Ett moment av otrygghet går sannolikt inte att bortse ifrån om målgruppen är unga tjejer. Med stöd av denna analys går det att framställa frågor som t.ex. Är Stapelbädden för tidigt ute? Vänder sig verksamheten till samma målgrupp som vanligen utgör besökare i mötesplatser för unga? Kan Stapelbädden finna verksamheter som gör den till en attraktiv mötesplats? För att få svar på dessa frågor intervjuades processledaren Caroline Lundholm.

Stapelbädden finner sin egen väg

Intervjun utgår från samma didaktiska perspektiv som använts genomgående i analyserna av undersökningens resultat. Hur väl hänger Stapelbäddens uppdrag samman med principen för mötesplatser för unga som formulerats av Malmö Stad? Svaret är mycket väl. Det uppdrag som verksamheten satt upp lyder ”Verksamheten ska växa fram i dialog med brukarna”. Svaren på frågan varför kompletteras med principen uttryck från både verksamhetens egen och besökarnas perspektiv:

1. Princip i förhållande till typ av verksamhet: Hitta nya sätt att bedriva en över tid tålig kulturverksamhet både socialt, ekonomiskt och ekologiskt.

2. Princip i förhållande till besökarna: Att inspirera till och erbjuda tekniska, materiella och rumsliga förutsättningar för experimentella kulturaktiviteter, och därigenom skapa mening, lust, glädje, mod och vidgade vyer hos besökarna.

Som synes är principen bakom Stapelbädden helt förenlig med och innehåller en precisering av stadens dito utom på en väsentlig punkt – i principen bakom Stapelbäddens verksamhet nämns inget om ”unga”. I intervjun framgår det också att besökarna inte bara är ungdomar. Verksamheten är generationsöverspännande, liksom den bjuder in både professionella, semi-professionella och ”amatörer”. Ungdomarna är i regel i övre tonåren och äldre (ungdom är du officiellt till 26 års ålder). Visst finns det yngre besökare, men verksamheten är inte anpassad för just en yngre målgrupp. Verksamheten ser sig som generationsöverskridande och är det också. Så frågan om en jämförelse med de sex mötesplatserna för unga är fullt ut relevant bör ställas? Jag återkommer till denna fråga.

Stapelbädden har dessutom en ambition att bli en tålig verksamhet i alla bemärkelser, inte minst ekonomiskt. Till skillnad från de sex undersökta mötesplatserna kan Stapelbädden alstra egna inkomster av olika slag och i olika former förutom rena bidrag från staden eller annan bidragsgivare. Detta har de övriga har svårt att göra, med möjligt undantag av Drömmarnas hus.

Hur ser då konceptet bakom, dvs. svaret på frågan ”vad?”, ut för Stapelbädden? Utgör detta svar en konkretisering av den styrande principen? Processledaren preciserar vad verksamheten vid Stapelbädden gör på följande sätt:

Stapelbädden erbjuder infrastrukturer:

- a) Genom att ha en facilitet som är tillåtande, där besökaren kan våga misslyckas.
- b) Genom att ha faciliteter som ger tekniska och rumsliga möjligheter för olika former av, gärna experimentella, kulturaktiviteter.
- c) Genom att ha nätverk och kunskaper om vilka vägar och möjligheter som finns för att utveckla kulturverksamheter.

Som synes följer konceptet av principen med en utveckling kring nätverk och kunskaper som riktar sig utanför själva platsen. Utgångspunkten är hela tiden besökarens idé, behov och förutsättningar – utan dessa stannar verksamheten. Där kan vi ställa oss frågor om hur det ser ut med besökandet och om det i så fall är besökarna som hittat Stapelbädden eller om det är tvärt om? Processledaren menar att aktiviteten har varit god med tanke på att lokalerna har haft sina begränsningar. Det har bara gått att genomföra en kulturaktivitet i taget, men det har alltid funnits ett par tre stycket på planeringsstadiet samtidigt. Då platsen av flera skäl inte varit ett bra ”hängställe” har aktiviteter av olika slag alltid varit i förgrunden. I och med ombyggnaden hoppas processledaren att kunna härbärgera upp till tre projekt samtidigt.

Svaret på frågan om vem som hittat vem, besökaren eller verksamheten, är både och. Det finns en samverkan med en av de undersökta mötesplatser, Lagret, som slussar unga med idéer vidare till Stapelbädden. När det är besökaren som hittar till Stapelbädden inträder en snöbollseffekt, kommer en kommer flera ur gruppen runt den personen. I detta sammanhang poängterar processledaren att det krävs viss mognad för att kunna ta för sig av det verksamheten erbjuder och det kan ibland bli knepigt med för stor blandning mellan åldrar. Det har visat sig att lek har en generationsöverskridande effekt. Den engagerar, men det krävs inte att alla gör samma saker. Lek – om den används medvetet – utgör i detta fall en metod för

att överbrygga generationsklyftor. Detta leder oss ner till det tredje nivån i den didaktiska treenigheten, metod:

Stapelbädden använder sig av ett flertal olika metoder för att motsvara principen bakom verksamheten och konceptet för den:

- i. Tillblivandet av infrastruktur, d.v.s. förankra genom behov inte efter norm genom att tillåta prov, lärande och experimenterande.
- ii. Inte binda upp resurser i fasta kostnader.
- iii. Inte ställa krav på vissa resultat.
- iv. Skapa en scen för intressenter inom kulturfältet och för dem som vill synas där, t.ex. att försöka göra verksamheten intressant i sig genom knyta tillräckligt många små aktörer till den. Processledaren talar om att skapa en ”en intressant aura” kring Stapelbädden som gör den till en attraktiv arena för fältets aktörer.

Som synes ligger metoderna på nivån strax över konkreta arbetsmetoder. De metoder som framhålls innehåller ett antal ospecificerade arbetsmetoder, något som både stärker framställningen av verksamhetens prövande karaktär och dess ambition att vara styrda av besökarnas idéer och behov som återfinns i princip och koncept.

Dags att försöka svara på de frågor jag ställde inledningsvis i detta avsnitt: Är Stapelbädden för tidigt ute? Vänder sig verksamheten till samma målgrupp som vanligen utgör besökare i mötesplatser för unga? Kan Stapelbädden finna verksamheter som gör den till en attraktiv mötesplats? Är en jämförelse med de sex mötesplatserna för unga är fullt ut relevant? Svaren på dessa frågor hänger samman.

Svaret på den andra frågan är att Stapelbädden inte riktar sig till samma målgrupper som de sex undersökta mötesplatserna. Verksamheten har varit trogen sin grundidé om en plats för generationsöverskridande aktiviteter. Det är möjligt att verksamheten genom sin placering under Fritidsförvaltningen inneburit att den hamnat i kategorin ”mötesplatser för unga”, eftersom det är fritidsverksamheter för barn och unga som normalt drivs av förvaltningen. Här kan vi åter konstatera att principen bakom ”mötesplatser för unga” till sin form i hög grad är tillämplig på ”generationsöverskridande mötesplatser” som Stapelbädden. Därmed kommer vi till svaret på den sista frågan om en jämförelse mellan de olika mötesplatserna är relevant. Svaret blir ”Ja” om vi utgår från att det viktiga är att jämförelsen utgår ifrån principen om att *Malmö Stads unga befolkning ska ha tillgång till en meningsfull fritid, med möjligheter till upplevelser och eget skapande* (och att vi i ”unga” även innefattar medborgare som är unga till själ och hjärta). Skulle vi istället utgå ifrån eller anse att målgruppens ålder är viktigt alternativt avgörande blir svaret ”Nej”. Därmed faller också alla jämförelser som bygger på hela den distinktionsapparat som är uppbyggt kring mötesplatser för unga i form av t.ex. tankar om att verksamheter kan vara förebyggande eller främjande. Dels beroende på att huvudparten av besökargruppen passerat bäst före datum för dylika verksamheter och dels beroende på att verksamheten är helt likgiltig inför vem du är, men desto mer intresserad av dina drömmar och vad du vill skapa utifrån dessa.

Så till den första och den tredje frågan, vilka hänger samman. Svaret på frågan om Stapelbädden är för tidigt ute, före sin tid, är ”nej, troligen inte”. Men i samma andetag bör framhållas att det krävs tid för att lansera och etablera verksamheten. I detta fall har Malmö Stad varit mycket tålmodig och inte stirrat sig blinda på t.ex. antal besökare. I dagsläget förefaller Stapelbädden kunna erbjuda en attraktiv mötesplats för en till synes spretig målgrupp bestående av vuxna professionella och semiprofessionella inom kulturfältet i ena

änden och ungdomar som vill jobba vidare på sina kulturprojekt utanför skolan i den andra, som alla bär en idé om en kulturell aktivitet de vill realisera. En genomtänkt generationsöverskridande brukargenererad verksamhet för att även denna grupp av *Malmö Stads befolkning ska ha tillgång till en meningsfull fritid, med möjligheter till upplevelser och eget skapande.*

Del 2.

Kort kommenterad redogörelse av utvärderarnas resultat och analyser 2007 – 2010

Sammanfattning utvärdering av Mötesplats Stapelbäddsparken

Av Camilla Norberg Hansen

Definitioner

Stapelbädden

I kvarteret Bilen i Västra hamnen finns den enda bevarade stapelbädden sedan varvsepoken på Kockums industri. I planeringsarbetet för Västra hamnen var bevarandet av stapelbädden en viktig utgångspunkt.¹⁸ Byggnaden kommer efter renoveringen 2010, att innehålla olika slags kulturverksamheter.

Stapelbäddsparken

Innehåller både skatepark och klätterklippor. Skateparken invigdes i maj 2006 och Boulderparken invigdes hösten 2008.

Mötesplats Stapelbäddsparken

Mötesplats Stapelbäddsparken kallas det projekt som innebar att det skulle skapas en aktivitetspark med inriktning mot ungdomar. Parken skulle innehålla ett brett spektrum av aktiviteter där en skateanläggning i betong skulle vara en huvudingrediens. Utgångspunkten var en aktivitetspark med en naturlig grund både i gatukulturen och i det mer organiserade föreningslivet.¹⁹

Föreningen Stapelbädden

Är den organisation som i dag driver all kulturverksamhet i Stapelbäddsparken. Föreningen Stapelbädden driver också verksamheterna i byggnaden Stapelbädden, och kommer att stå som hyresgäst för lokalerna när dessa har renoverats.²⁰

Inledning

Detta är den sista delen av utvärderingsuppdraget kring Mötesplats Stapelbäddsparken. Uppdragsgivare har i samtliga tre undersökningar varit Fritidsförvaltningen i Malmö stad.

Mötesplats Stapelbäddsparken har utvärderats i olika steg sedan 2007. När utvärderaren kom in i processen hösten 2007 var själva skateparken invigd, men byggnaden och övriga delar av parken återstod att färdigställa. Utvärderaren har sedan 2007 deltagit i projektets styrgruppmöten. Under dessa möten har utvärderaren aktivt deltagit i diskussioner, och i enlighet med uppdraget, ”agerat bollplank”. Utvärderaren har löpande under projektets gång även ”agerat bollplank” gentemot processledare Caroline Lundholm, samt löpande tagit del av dokumentation från processledaren samt från förvaltningarna. Utvärderaren har även granskat beslut, verksamhetsberättelser, verksamhetsplaner, rapporter och övrig dokumentation kring Stapelbäddsparken.

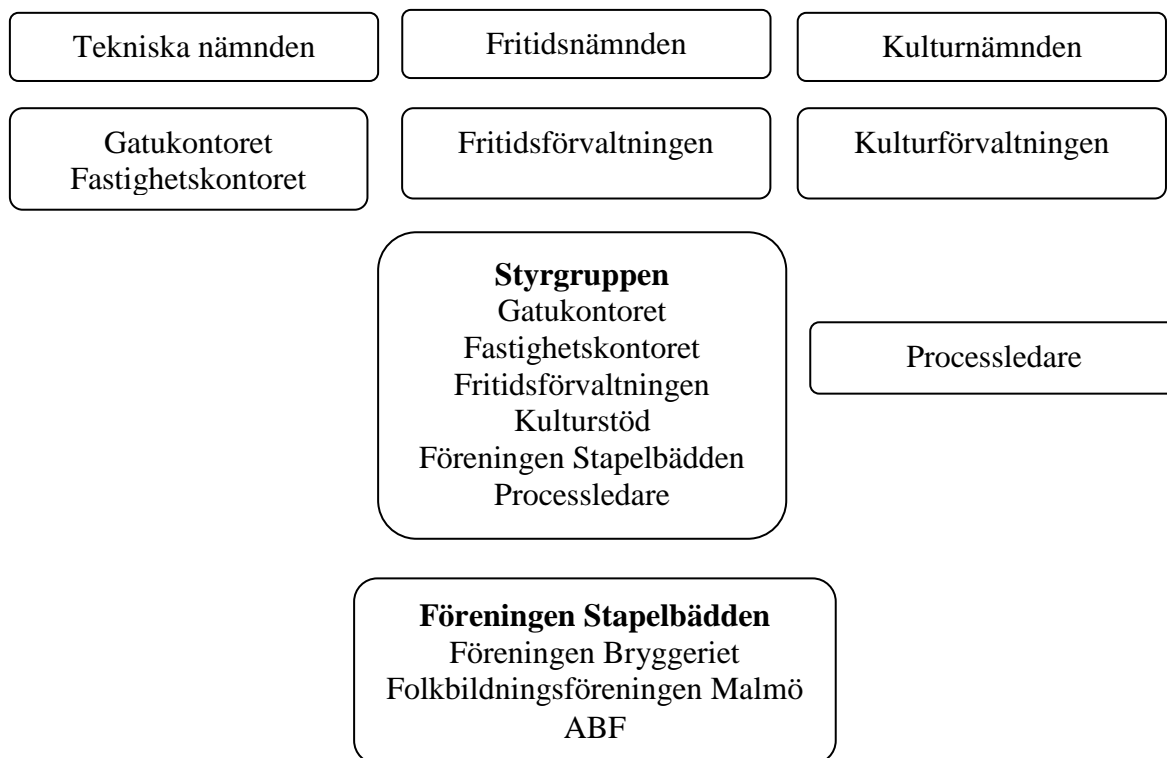
¹⁸ Gatukontoret, Tekniska nämnden 2004-08-25, Program för och utformning av Stapelbäddsparken, Västra Hamnen

¹⁹ Gatukontoret, Tekniska nämnden 2004-08-25, Program för och utformning av Stapelbäddsparken, Västra Hamnen

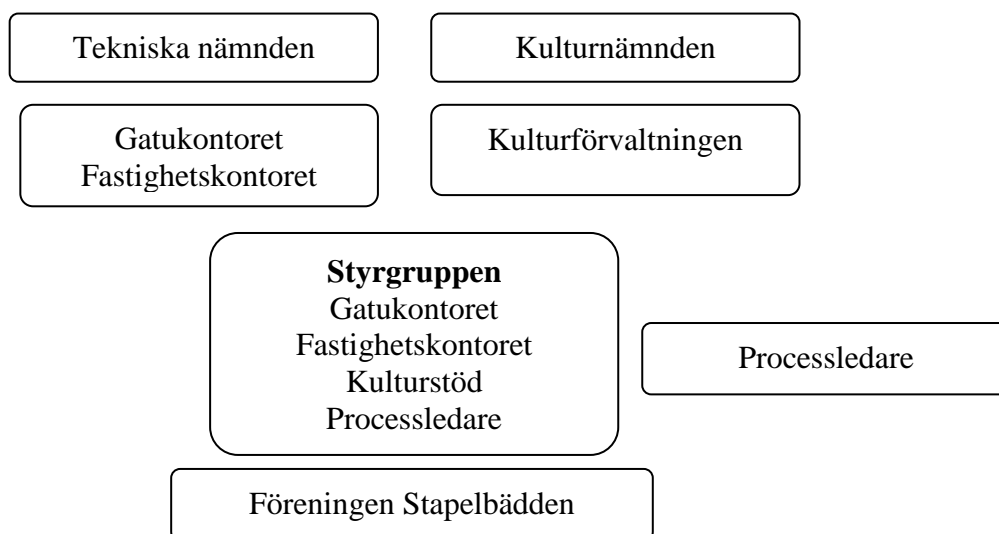
²⁰ Stapelbäddsparken, <http://www.stapelbaddsparken.se/om-oss/organisation.aspx> 2010-11-14

Organisationsschema

Projektorganisation 2007

Projektorganisation 2010

Undersökningarna

Den första undersökningen pågick under perioden september 2007 till januari 2008, och syftade till att skapa en översikt av processen. De olika intressenternas intressen och målsättningar undersöktes, men även målgruppens möjligheter att påverka och vara delaktiga i processen, de så kallade demokratiska processerna.

Den andra undersökningen pågick under perioden april 2009 till maj 2009. Den syftade till att undersöka om, och på vilket sätt, som de inblandade aktörerna (Malmö stad och Föreningen Stapelbädden) lyckats bygga en gemensam vision och målsättning. I rapporten presenterades även en enkätundersökning som gjorts bland unga i Malmö avseende Stapelbäddsparken. Den sista delen av rapporten utgjordes av en sammanfattning av C-uppsatsen ”Stapelbäddsparken: Samtidens mötesplats – Identitet och tillhörighet”.

Den tredje undersökningen pågick under perioden april 2010 till september 2010. Då byggnaden Stapelbädden, renoverades under 2010, var det inte relevant att utvärdera själva innehållet i verksamheten. Sista undersökningen kom därför att bli en undersökning kring mötesplatser för Malmös unga där syftet var att undersöka hur Stapelbäddsparken förhöll sig till ett antal andra mötesplatser för unga i Malmö. Ursprunget till denna undersökning var Malmö stads satsning på ”Mötesplatser för Unga”, som startade 2007. Under våren 2010 antog även Malmö stad en ny policy, ”Policy för mötesplatser för unga i Malmö” (gällande under perioden 2010-07-01 – 2012-12-31).

Uppdraget blev att undersöka sex av stadens *mötesplatser för unga*. Kriterierna var att de skulle vara profilerade, rimligt stora, samt att de funnits en tid. Fritidsförvaltningen och Malmö Kulturstöd valde gemensamt ut följande mötesplatser: Flamman Ungdomarnas hus, Arena 305, Garaget, Lagret, Drömmarnas Hus, och Kraftstationen.

Sammanfattning av de två första undersökningarna

Drift och underhåll

Malmö stad såg gärna att den intresseförening som nyttjade det offentliga rummet också stod för drift- och underhåll. I Tekniska nämndens beslut från 2004-08-25 stod:

”I arbetet med Stapelbäddsparken är en ambition att utveckla en lämplig form mellan kommun och föreningar gällande drift och underhåll av vissa delar av parken. I utvecklandet av ny form för underhåll av parken är det av vikt att få en tydlig struktur som klart redogör intressenternas åtaganden och omfattning. Dessa frågor har ännu inte lösts. Fokus i projektarbetet har legat på innehålls- och utformningsfrågor. Projektet kommer under hösten ha som huvuduppgift att lösa detta. För den första etappen av parken har föreningen Bryggeriet visat en klart uttalad önskan om att ta hand om drift- och underhåll av skateanläggningen. Konkret ska detta lösas (och avtalas) innan byggstart”.²¹

Ett problem fanns, och finns fortfarande, i att villkoren ser olika ut för utedelen, själva parken, och inledelen, byggnaden Stapelbädden. Utedelen kan inte styras på samma sätt eftersom det är allmän mark. En styrelse kan inte ha samma inflytande över allmän mark som den kan ha över en verksamhet inne i byggnaden. Det kan finnas en samordningsfunktion för vissa delar,

²¹ Gatukontoret, Tekniska nämnden 2004-08-25, Program för och utformning av Stapelbäddsparken, Västra Hamnen

men det går inte att ha bestämmanderätt och ansvar för det som är allmän mark. Staden kommer inte att sköta driften av parken utan detta kommer att läggas ut på en extern aktör.

Vem som ska sköta driften är fortfarande inte bestämt. Malmö stad måste formulera de krav och förutsättningar som ska gälla för att en extern aktör ska få ta ansvaret för drift och underhåll i Stapelbäddsparken. Om det ska vara en förening som sköter driften av parken måste det i avtalet skrivas fram former för avstämning. Det är också angeläget att föreningens syfte och mål motsvarar stadens målsättning med Mötesplats Stapelbäddsparken.

Föreningen Stapelbädden

I Tekniska nämndens beslut från 2005-03-23 stod:

*”Mellan Gatukontoret, Föreningen Bryggeriet och Fritidsförvaltningen pågår ett arbete om Stapelbäddsparkens framtida drift och organisation av denna. Avsikten är att Föreningen Bryggeriet skall driva en stor del av den verksamhet som utgår från själva skateaktiviteten och att denna del ges stöd från Fritidsförvaltningen. Avtal om detta har ännu inte träffats men beräknas i princip vara klart innan sommaren (2005)”.*²²

Avsikten var att Föreningen Bryggeriet skulle driva en stor del av verksamheten i Stapelbäddsparken. Under 2005 kom ABF in som ytterligare en aktör. Nu fanns det flera föreningar som kunde bidra till verksamhet, drift- och underhåll. Tisdagen den 26 maj 2006 bildades Föreningen Stapelbädden.

Föreningen Stapelbädden var vid den tidpunkten en föreningsallians, d.v.s. föreningens medlemmar bestod av andra föreningar. Därigenom blev det av stor betydelse att Föreningen Stapelbädden var öppen, d.v.s. att nya föreningar kunde bli medlemmar och därigenom påverka innehållet, och samtidigt bidra till drift och underhåll.

Det fanns ingen samstämmighet mellan aktörerna i Föreningen Stapelbädden. ABF uttryckte att Föreningen Stapelbädden måste vara en egen enhet, med mötesplatsens utveckling i centrum, skild från de övriga aktörernas särintressen. Det var tydligt att Föreningen Bryggeriet och Folkbildningsföreningen Malmö ville utveckla nya egna verksamheter i lokalerna i Stapelbädden, bland annat Bryggeriets projektledarutbildning.

Formerna för en föreningsallians, där flera föreningar kan vara medlemmar för att delta i drift och underhåll, formaliserades aldrig. Det fanns vid den tidpunkten andra exempel i Malmö, där föreningar gemensamt drev anläggningar, men dåvarande styrelsen lyckades aldrig hitta samverkansformer i Föreningen Stapelbädden.

I Stapelbäddsparken kan besökare nyttja alla ytorna i parken utan att tillhöra någon förening. Det finns också medborgare i Malmö som nyttjar stadens ytor, som inte har någon önskan om att vara organiserade i en förening. I dag drivs Föreningen Stapelbädden med ny styrelse, där ledamöterna inte har någon särskild organisatorisk koppling till de aktiviteter som kan utövas i Stapelbäddsparken. Det är inte längre enskilda föreningar som driver processen eller bevakar sina särintressen. En fråga för framtiden kan vara vad Malmö stad har lärt sig av processen med Föreningen Stapelbäddsparken?

²² Gatukontoret Tekniska nämnden 2005-03-23, Genomförande av Stapelbäddsparken – ungdomsaktivitetspark i Västra Hamnen – Etapp 1

Styrgruppens roll och arbetsprocess

I intervjuerna vid den första utvärderingen framkom att flera av intressenterna hade fokus på själva styrgruppen. Det efterfrågades riktlinjer kring befogenheter och legitimitet, beslut och beslutsvägar. Vidare framkom komplexiteten kring vissa individers särintressen, samt hur man skulle hantera förhållandet offentlig sektor – föreningsliv. Det framkom inga önskemål om att utvärdera själva innehållet i verksamheten, utan mer styrning och processer.

Projektets process har varit öppen och under projektets gång har arbetsformerna för styrgruppen utvecklats på ett mycket positivt sätt. Styrgruppen har identifierat ett antal händelser för ett visst antal år fram i tiden, i den plan som har funnits. Det har gått att revidera i planen och lägga nya förslag. Mötesstrukturen och uppföljningen har blivit tydligare. Alla intressenter har vetat när olika delprojekt har legat för beslut, vilket har gjort att förberedelser har kunnat göras i god tid.

Hösten 2008 beslutade Malmö stad att se över stadens interna organisation i projektet. Det ledde till Fritidsförvaltningen lämnade över ansvaret till Kulturförvaltningen. När renoveringen av byggnaden är klar, kommer också organisationen för den kommande verksamheten att vara på plats. Styrgruppen kommer att fortsätta driva processen fram tills dess att stadens investeringar är gjorda, därefter kommer styrningen att delas mellan Malmö Kulturstöd och Gatukontoret.

Det är viktigt att staden tar tillvara på de kunskaper och de kreativa processer som utvecklats i projektet. För att på ett bättre sätt kunna dra erfarenheter från projektet bör styrgruppen fundera på vad man lärt sig av processen. Vilka delar kan generaliseras till andra verksamheter?

Vision

Staden ville skapa en öppen betydelsefull mötesplats för många Malmöbor. Det Malmöitiska skulle vara utgångspunkten, det skulle både vara en vardaglig aktivitetsplats och en arrangemangsplats. Staden såg både ett framtida resultat, och en fortsatt process. Det har funnits en samsyn mellan Malmö stad och de som arbetar i Stapelbäddsparken, och det har funnits en samsyn mellan förvaltningarna på ett allmänt plan.

Inför framtiden så är visionen att Stapelbäddsparken och Stapelbädden ska vara en arena som fokuserar på kultur, och som förenar både etablerade och icke etablerade aktörer i kombination med streetkulturen. Stapelbäddsparken och dess verksamhet ska vara lika livaktiga i skapandet av det nya Malmö, även när Malmö blir nytt om tio år.

Målgrupp

I de tidiga skrivningarna för Stapelbäddsparken stod att den allmänna platsmarken i Stapelbäddsparken skulle vara en generationsöverskridande mötesplats, i likhet med alla öppna platser och parker i Malmö. Det innebar att målgruppen inte fick ses för snävt och att uppfattningen om vem som var målgruppen kunde komma att förändras över tid. De som arbetade i Stapelbäddsparken ansåg att skateboardarenan riktade sig till personer som åkte skateboard, oavsett kön eller ålder.

”Alla är välkomna, oavsett om besökaren deltar eller betraktar”.

Klätterklipporna har på ett naturligt sätt riktat sig mot klättrare, oavsett ålder, och kulturverksamheten har riktat sig mot äldre ungdomar, från gymnasiet och uppåt. Det har inte funnits någon övre åldersgräns vare sig i skaten eller i kulturverksamheten. Det har varit lika viktigt för Stapelbäddsparken att försöka fånga upp nya målgrupper, som det har varit att fortsätta att ta ansvaret för dem som redan etablerats i parken.

Målsättning

I den andra undersökningen intervjuades bland annat personalen i Stapelbäddsparken; Oyoki Matsumoto, Jimmy Nilsson, Caroline Lundholm (processledare), Julia Fält (brukare, för tillfället praktikant vid Stapelbäddsparken), och John Magnusson (anställd vid Bryggeriet). Dessa benämns under denna rubrik som ”personalen”.

Personalen kände att det hade lyfts mycket runt själva skateboardparken och det har varit svårt att profilera andra verksamheter på grund av det. Fram till tiden för intervjun (april 2009) så hade bilden av Stapelbäddsparken av många associerats till en skateboardpark, vilket kunde bero på att skateboardparken var den enda färdiga fysiska arenan, och att det hade funnits mycket medial uppmärksamhet kring den.

Det fanns många fler besökare än bara de som åkte skateboard, och det var viktigt att det fanns ett utbud även för dem. Det kändes angeläget att det skulle finnas något för alla, och det gjordes något som så många som möjligt tyckte var bra. Personalen ville också ha någon slags kontroll på vad som gjordes, och av vem.

Mycket hade hittills kretsats kring den organisatoriska infrastrukturen. Personalen menade att när organisationen fanns på plats så skulle det finnas en möjlighet att forma och utveckla verksamheten. De ansåg att det i dagsläget var svårt att ha en målsättning för en fastighet som ännu inte var klar. Målen fick sättas upp i förhållande till det innehåll som verksamheten skulle ha då fastigheten började användas permanent.

Personalens ambition var att verksamheten skulle vara självförsörjande. Finansieringen av verksamheten skulle inte stå och falla med bidrag från kommunen, eller från andra ansökningar. De bedömde att verksamheten inte fullt ut skulle kunna bli självförsörjande, men de ville ändå arbeta för att skapa intäkter som gjorde att verksamheten inte enbart var beroende av bidrag.

Metod

Metodmässigt upplevde personalen att de arbetade på ett sådant sätt som vanliga verksamheter var lite rädda för. De ville utveckla de pedagogiska verktygen, och hitta en bra modell för att coacha de brukare som ville utföra aktiviteter som brukarna inte hade erfarenhet av sedan tidigare. Det upplevdes som viktigt med olika verktyg, så att det kunde fungera utan att personalen behövde vara inne och detaljstyra.

Det fanns ett stort engagemang men det var svårt att få brukare att stanna. Om inte all tid lades på att engagera brukare så föll de bort. Det var viktigt att fånga upp nya brukare som kunde lära av de som tidigare etablerat sig på platsen, för att hålla någon slags kontinuitet. Om det blev ett totalt generationsskifte från ett år till ett annat, måste mycket tid läggas på att förmedla det som byggts upp hittills.

Bilagor

Intervjufrågor

Mötesplatsen

- Hur uppfattar de som arbetar på platsen sin mötesplats
- Förväntningen på mötesplatsen
- Vad det blev
- Varför det blev så
- Har det skett någon förändring över tid?
- Vad drev i så fall fram en sådan förändring?
- Var det deltagarna, kommunen, personalen?
- Är stadsdelen involverad?
- På vilket sätt?
- Om inte, varför?

Besökarna

- Vilken är den definierade målgruppen?
- Varifrån kommer besökarna?
- Vilka är de som besöker mötesplatserna?
- Vilka dras dit?
- Vilka är de typiska besökarna?
- Brett?
- Djupt?
- Förväntningen på mötesplatsen
- Hur hanterar man förhållandet tjejer och killar?

Framgångsfaktorerna

- Vilka är framgångsfaktorerna?
- Ur personalens synvinkel
- Ur initiativtagarnas synvinkel
- Ur besökarnas synvinkel

En stolt och aktiv stad

Malmö har under senare år blivit en uppskattad kultur- och evenemangsstad. Vi vill arbeta för att få fler större publika arrangemang till vår stad. Det kräver fortsatta satsningar på ett rikt och attraktivt kulturutbud som är tillgängligt för alla, samt goda möjligheter till rekreation och fritids- och föreningsverksamhet.

Vi vet att dessa satsningar bidrar starkt till tillväxten. Företagen och jobben blir fler när besöksnäringen växer och människorna själva mår bra av den ökade livskvalitet som en god fritids- och kulturstad bidrar till. Kulturen är ett viktigt redskap för att stärka delaktigheten och demokratin. I kulturen formas och uttrycks normer och värderingar. Gränsöverskridande möten äger rum och samhällsordningen utforskas. I Malmö finns hela världens kulturer. Det är en rikedom vi stolt ska visa upp och utveckla. Vi vill skapa en stad med en egen profil, byggd på kreativa kulturmöten. I samverkan med olika intressenter i stadsdelarna ska vi kartlägga och i görligaste mån uppfylla Malmöbornas önskemål om upplevelser och eget skapande. En stad med ett bra fritidsutbud är en hälsosam och frisk stad. Just sport, kultur, rekreation och turism är något Malmö erbjuder i rikt mått.

Inga barriärer!

Alla Malmöbor tar inte del av det rika fritids- och kulturutbud som omger oss. En orsak kan vara att välfärden är ojämnt fördelad mellan olika grupper och mellan stadens olika delar. En annan att informationen om vilka möjligheter som finns och vad Malmö har att erbjuda behöver förbättras. Vårt mål är att antalet Malmöbor som deltar i föreningsmöten, studiecirkel, film/teaterbesök, sportevenemang och så vidare, ska öka. Vi vill arbeta för ett Malmö där alla får plats, där alla får en chans att känna delaktighet. Då krävs språk och kunskap och att samhällsinformationen är tillgänglig för alla. Vi vill därför fortsätta att utveckla helheten och ge ännu bättre förutsättningar för kulturinstitutioner, det fria kulturlivet, föreningarna, studieförbunden och folkbildningen. Bara genom att stödja demokratiarbete, mötesplatser och integration mellan Malmöbor med olika bakgrund och erfarenheter stärker vi stadens identitet. Vi vill öka känslan av gemenskap och solidaritet hos Malmö befolkning.

En ung stad!

Malmö har en ung befolkning. Det finns behov av att skapa ytterligare mötesplatser, arrangemang och satsningar som riktar sig speciellt till barn, ungdomar och högskolornas studenter. Vi gör därför en särskild barn- och ungdomskultursatsning om två miljoner kronor. Dessutom ska vi uppmärksamma Barnkulturåret 2007. Vi ser kultur och idrott som utmärkta redskap för att ta tillvara barns och ungas naturliga drivkraft, nyfikenhet och förmåga till engagemang. Det är viktigt att det finns stödjande miljöer och strukturer som kan erbjuda kreativa aktiviteter inom olika konstformer. På samma sätt ska idrottsutövande inom föreningslivet stödjas och uppmuntras eftersom även det bidrar till att skapa sociala kontakter, kompetens och självkänsla hos barn och ungdomar. Genom Pröva på erbjuds alla sjuåringar i Malmö möjligheten att på ett lekfullt sätt möta och uppleva musik, bild, dans, film och teater, för att aktivt kunna välja kultur- och fritidsintressen. Inom Kulturskolan hittar barn och unga många möjligheter att utveckla sina kreativa talanger. Kulturskolans verksamheter riktar sig till alla barn i Malmö. Men vi kan se att elever från flera stadsdelar är kraftigt underrepresenterade. Därför görs nu kraftfulla insatser för att Kulturskolan ska nå ut över hela Malmö, samtidigt som vi breddar dess utbud. Möjligheterna till en meningsfull fritid för barn och unga i bostadsområdena blir större när föräldrar, skola, föreningsliv, socialtjänst och

stadens fritidsverksamheter samarbetar. Det ska uppmuntras. Vi kan också se att det finns ett behov av fler fritidsgårdar och mötesplatser ute i stadsdelarna. Skejtparken i Västra hamnen ska följas upp med en satsning på en mötesplats för äldre ungdomar i Stapelbädden. Där är det tänkt att Malmös unga från hela staden, oavsett om de tillhör en förening eller inte, ska kunna odla sina intressen inom bland annat bild, konst och film eller bara koppla av en stund. Dessutom ska Malmö Sommargårdar renoveras för att kunna ta emot nya generationer av Malmöbarn.

Öppna dörrar!

Mångfalden av mötesplatser skapar dynamik, gemenskap och förväntan i staden. Människors möten i de olika verksamheterna ger utrymme för sociala kontakter, som är viktiga för välbefinnandet och hälsan. Målet är bra lokaler och mötesplatser i kommunens alla delar för ett aktivt och växande föreningsliv. Planeringen ska ske utifrån invånarnas behov och önskemål. I Kulturhuset Mazetti och hos föreningen Inkonst sitter kreativiteten i högsätet. Här finns en av många mötesplatser som avspeglar det mångkulturella Malmö. Verksamheten har redan väckt både nationell och internationell uppmärksamhet. Olika konstformer och yttringar möts under samma tak och skapar ett unikt kulturkvarter mitt i staden. Vi stödjer den fortsatta utvecklingen av Kulturhuset Mazetti och Inkonst. Även Drömmarnas Hus och Skånes Dansteater får fortsatt stöd. Vi satsar på Malmö Sommarscen som bedriver programverksamhet för barn, unga och vuxna med fria entréer. Denna satsning är också en satsning på det fria kulturlivet. Huvudspelplatserna är Pildammsparken och Hedmanska gården, men Malmö Sommarscen ska också aktivt söka upp sin publik i Malmös olika delar på tillfälliga spelplatser som stränder, parker och grönområden mellan bostadshus.

Föreningsbidragen ökar!

Föreningarna gör betydande insatser för att främja integrationen i hela dess vidd. Den dialog som förs mellan fritidsförvaltningen och föreningarna är en viktig del i arbetet med att rättvist fördela de resurser som är avsatta till de bidragsberättigade verksamheterna. Vi ökar föreningsbidragen med 2,3 miljoner kronor i 2007 års budget. Utöver det ökar vi bidragen till pensionärsföreningarna. Vi vill särskilt uppmuntra och stödja föreningarna till fortsatt aktivt arbete utifrån Malmös skolor. Detta för att nå flickor och pojkar som ännu inte är föreningsaktiva eller har hittat annan positiv kultur- eller fritidssysselsättning. Vi kan också se behov av att fortsätta med speciella satsningar för flickor. Folkets Husföreningar och Föreningarnas hus är utmärkta samlingslokaler och mötesplatser som vi vill fortsätta att utveckla.

Nya arenor!

Det sportiga Malmö ska växa med fler och bättre aktivitetsytor för idrottsföreningarna. Vi vill satsa på fler multisportanläggningar ute i stadsdelarna. Ett nytt stadionområde växer fram, dels genomrenovering och modernisering av befintliga anläggningar och dels genom de diskussioner som förs om hela stadionområdets framtida utformning. Det nya fotbollsstadion, en gemensam satsning med föreningarna på Malmö stadion samt Hyllie arena ger oss fantastiska möjligheter att ytterligare utveckla Malmö som evenemangs- och besöksstad. På stadionområdet erbjuds idrottsevenemang med både bredd och elit samt hälsofrämjande aktiviteter. Vi ska nu satsa på att i samarbete med arrangörer av musik- och andra kulturevenemang få även den här typen av attraktioner till stadionområdets anläggningar.

Kontaktlista

Arena 305

Lönngatan 30
214 46 Malmö
Tel: 040 - 611 85 85

Marcel Strub, fritidsassistent, och Katjana Goudet, fritidsassistent
e-post: marcel.strub@malmö.se

Flamman Ungdomarnas hus

Hyllievångsvägen 6
216 25 Malmö
<http://flammanhyllie.se/hem.php>
e-post: flamman.1@telia.com
<http://flammanhyllie.se/hem.php>
Juan Paez, fritidsledare och initiativtagare

Garaget

Lönngatan 30
Malmö stad
205 80 Malmö
Tel: 040 34 02 99
e-post: garaget@malmö.se

Gunilla Lewerentz, processamordnare
e-post: gunilla.lewerentz@malmö.se

Lagret

Kultur för barn och unga
Friisgatan 15B
214 21 Malmö
Tel: 040-34 08 99

Genti Cifliku, projektledare
e-post: genti.cifliku@malmö.se

Kraftstationen

Södra Promenaden 51
211 38 Malmö
tfn: 040-12 59 30
www.kraftstationen.nu

Albin Davidsson, gymnasiepräst i Malmö och projektledare för Kraftstationen
e-post: albin.davidsson@svenskakyrkan.se

Drömmarnas Hus

Frölichs väg 4
213 68 Malmö
Tel: 040-31 15 80
e-post: info@drommarnashus.se
<http://www.drommarnashus.se/>

Ann-Marie Erixon, projektkoordinator
e-post: ann-marie@drommarnashus.se